

ESPERINOI i të INTIES S'MADHE

e
M E S H A e SHËN VASIJJIT

Evlojinéni i Vasilia ....

Ejani t'i faleni e t'i përnisemi Mbretit t'ënë Perëndi.

Ejani t'i faleni e t'i përnisemi Krishtit Perëndi e Mbreti i jinë.

Ejani t'i faleni e t'i përnisemi Atij vet, Krishtit Mbret e Perëndia jinë.

Ms.103

*(lutiet që thotë Prifti gjeji tek
e Shtunia e Madhe)*

Bekò, o shpirti jin t'ën'Zonë !
O Zot, Perëndia i jin, sa je i Mathë !

155.

Je veshur ne nder e nadhëri, irre-
thuar nga një nënt dritic.

Dora jote shtron kjielliën si një
tendë, e ndërton dhonën t'ënde nbi ujë-
rat.

Ti ke për kjerr njekullat e jets
nbi krahët e erës.

Ti je Ai që bën frina ëngjëjitë të
'Tij e shërbëtorë të 'Tij flaka zjar-
ri.

Ai që stise jetën nbi themelet e 'saj
sa nos të tundet not pas noti.

Ti e pështrove ne okjeanin si ne një
nënt , e ujërat kjëndruan nbi malet.

Si i kjërton, ata jikiën; si gjegjen
zërin e bunbullinës, ata sduken.

U hipën nbi malet e u sdripën nbi
fushat në atë vend që Ti i dëftove.

I vure atireve një kufi që ngë ka të
shkojën; ngë ka t'prirën prapa të pësh-
trojën dheun.

Ti që dërgon ^{në} përronje kronje , e ujë-
rat do t'shkojën në mes të malevet.

Potisen gjithë shtazat e dheravet e
gonarët të egërë i shuajën etien e
'tire.

Ndë 'ta zogat e kjielliës bëjnë folët,
ndër gurët ata këndojën.

Nga ndenja jote Ti i dërgon atireve
shiun e ushkjenet dheu na penët e ve-
pravet t'ote.

Ti Ai që bën të rritet bari për shta-
zat e barishtet t'i shërbejnë njeriut.

Sa të ket bukën nga dheu e verën që
i gëzën zënërën.

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

Vajët që i jep dritë fitirës s'tij
e bukën që fortëson zënërën e njeriut.

Ti ushkjen drunjet e fushës e dëlli-
njat e Libanit që Ti mbolle.

Atié folën e 'tire bëjën zogat;sa për
sterkun bredhat janë ndenja e 'tij.

Malet të lertë për dhitë të egëra;gu-
rët janë pështetie për ljepuritë.

E bëre hënzën për të matur kjëroin
e dielli njeh herën e të perënduarit
t'tij.

Lëshon të në t'errëtitë e vien nata,
e gjithë shtazat të egëra mbëjidhen
ndë 'ta.

Të vegjitë e luanëvet ulurijën për
të rrëmbier, e Tij, o Perëndi, lipiën
ushkjinin e 'tire.

ESPERINOI I TË INTIES E'MADHE

Lehet dielli e ata ngulen e bien e
flën te gavërat e 'tire.

Atëherë del njeriu për punën e 'tij
e në mundin të 'tij njera që ngriset .

Sa janë të mëdha veprat t'ote , o
i Madh'in'Zot; të gjitha i ke bër me
dituri.

U mbëlua dheu ne kriesat t'ote. Sa
dejti isht i mathë edhe i gjerë !

Atié janë shtërpinjë pa numer; shtazë
të vogla bashkë me të mëdha.

Atié shkojnë lundra;atié i vure të
lozënjë edhe balenën.

Gjithë ata shpresojën tek Ti t'i ja-
pësh ushkjinin në kohë.

Kur ti ja jep , ata e mbëjedhiën;
kur Ti sbill dorën, të gjithë tsiten
me dhuratën t'ënde.

Kur Ti prier mbë nj'anë fakjien t'ën-
de, trazonen; i ndsier frinën , e shuhen
e këthehen te bota e 'tire.

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

Po kur Ti dërgon Shpirtin t'ent, pra-
pë krijonin , e përtërin fakjien e dhe-
ut.

Kloft lëvdia e t'in'Zoti për gjithë-
monë; u gëzoft in'Zot te veprat e 'tij.

Ai që si vërrën dheun , ki dridhet:
që nget malet , e këta shtien kannua.

Do t'i këndonj t'in'Zoti për gjithë
gjellën t'ine; do t'i nsal Perëndis
njera që rronj.

Kloft këndini i jin i nirëpritur nga
Ai; u gjithënonë do t'kërkonj gëzinin
t'in tek in'Zot.

Le të sduken të nëkatruanitë nga fa-
kja e dheut,sa nos të jenë në të pa-
ligjë. Beko , shpirti jin,t'ën'Zonë!

Dielli njuh herën e të perënduarit të
'tij. Lëshon të errëtitë e vien nata.

Sa janë të nëdja veprat t'ote,o i Ma-
dh'in'Zot,të gjitha i ke bër ne ditur!

Lëvdi... aliluja(3)lëvdi Tij,o Perën-
di. O shpresa e gjithë neve, paqe lëv-
di!

ESPERINOI i të INTIES

(pas Litanis s'madhe këndonin msalmet
140,141,129 e 116 me këndimet të
vegantë)

Ψαλμ. PM'140 Κύριε ἐκέκραξα ...

O Zot , u të thërrita Tij,gjegjënë;
gjegjënë,o Zot. O Zot u të thërrita
Tij,gjegjënë;vër re zërit e luties t'i-
ne si u Të thërres Tij. Gjegjënë,o Zot.

Si livan le t'ngjipet përpara Teje
lutia jine;të ngrëjturit e duarëvet
t'ine flijë e mbrënëshme.Gjegjënë,o
Zot.

Vëj,o Zot,një ruajtje gojës t'ine e
një derë rreth buzëvet t'ine.

Mos lësh zëmbrën t'ime të lëshonet të
folave të kekja;të kërkonj'arsye për
të mbrojtur nëkatën t'ine.

Bashkë me njerëzit që bëjnë të kekjen,
ngë dua të përzihem me të sgledhurit e
'tire.

Më kjërtoft njeriu i drejt me lipisi;
po kurr lieshit krijt t'inë vajtë e të
nëkatruanit.

Se endë lutia jine i pëlqjën atireve;
nëpër gurë klenë gorrnisur gjikëtarët
të 'tire.

Në janë të zotët , le t'gjegjen fia-
lët t'ime.

Si grunbuj botie janë hapur për në
dhe; ashtu' klenë shpërshur eshtrat
t'anë për në varre.

Pse sit t'inë janë gjithëmonë tek Ti;
tek Ti isht shpresa jine. Mos le shpir-
tin t'in të shkret.

Ruajënë nga kurthi që ngrëjtën për
mua; e nga skëndajit e atireve që bë-
jën paligjësi.

Ka t'bien te rrieta e 'tire të nëka-
truamitë vetë; u do t'kjëndronj mbë një
anë njera që shkonj.

Ψαλμ. PMA' I4I Φωνή μου πρὸς ...

Me zërin t'in u thërres t'ën'Zonë;
me zërin t'in u i luten.

Do t'i ndenj përpara Atij lutien t'i-

hjidhërimin t'in përpara Atij do të
dëftonjë.

Si vete tue në lipsur frima, atëherë
Ti ruan dhromin t'in.

Te udha për të çilën u ka t'shkonj,
kanë fshehur kurth për mua të bie.

Tek e dërejta u veja tue vërrejtur,
e ngë gjeta njeri të më njihëj.

S'ka njeri ne kë të jik e mosnjeri
ka kujdes të më shpëtonjë.

Tij të thërrita, o i Madh'in'Zot, u
thash: Ti je shpresa jine në dhe të
të gjallëvet.

Mirrë'veshë , o Zot , lutien t'ime,
se u përvoja fort shunë.

Shpëtomë nga ata që më ndjekiën, se
ata janë në të fortë se u .

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

Lironë nga fulakjia e shpirtit, sa mëndë të lëvdonjë ëmbrin t'ent.

Do t'në presiën të dërejtisë njer që Ti ngë në ke shpaguar.

Ψαλμ. PKΘ' I29 'Εμ βαθέων ...

Nga vendet të humbët u Të thërrita Tij, o i Madh' in'Zot; gjekj zërin t'in .

Le veshët t'atë të marriën 'veshë zërin e luties t'ime.

Në Ti i vë re paligjësitet t'ona, kush mënd' t'kjëndronjë? Vetëm tek Ti isht ndëjësë.

Paj t'enbrit t'ent të prita, o Zot, shpirti jiti pret fialën t'ënde, shpirti jini shpreson tek in'Zot.

Atëherë Sinedhri ... v.f. 146.

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

Çë kur bëh ndritçullë në mëngjes njera që ngriset; çë ngaruajtëja e menatës le të shpresonjë Israeli tek in'Zot.

I paligji Judhë që te darka... f.146.

Se ka lipisi tek in'Zot e burit shë përblimi, Ai do t'shpërblenjë Israelin nga gjithë paligjësit e 'tija.

Judha tradhëtari ... f. 148

Ψαλμ. ΠΙΣΤ' IIG Αίνεῖτε τὸν Κύριον
Lëvdoni t'ën'Zonë o ju kombe të gjithë, lavdëronie gjithë popujitë.

Judha shërbëtori i rrem ... f.147

Se u shumësua lipisia e 'Tij nbi ne e vërteta e 'tij mbetet për jetë të jetëvet.

Kjenkji që kishë paralajmëruar..f.148.

D h o k s a ...kje nin... η/ος π). β'

Vërtetani je , o Judhë, jini nëpërkash
që hajën Manën në shkretirë e pran
murmurisiën kundra Atij që i ushkjej.

Me të ngënit edhe në gojë, flisiën kun-
dra Perëndis , të panjohëshmitë!

E ki i kekjë me bukën e kjiellit edhe
në gojë, zë e tradhëton Shpëtonjës.

Oh, mendie e patsiturshme, oh, kuds
nizor. Ai shet Kë e ushkjën; ai jep
morties të Zotin që puth.

Vërteta i atireve ë bir i paligji
e me ata ai trazhgon sbierrien.

O i Madh'in'Zot lirona nga një të
këfillë nizorë shpirtrat t'anë, Ti kuj
ngë mëndë t'nasiëm mirësin.

(si prifti del nga Vima sa t'këndojë " Fos Ilaron...! vete tue thënë këtë parkalesi:)

Mbrëmanet, menatnet dhe për niesditë
Të lëvdojnë, Të bekojnë, Të falnderojnë
e Të lutemi, o i Zoti i gjithëve e Zot
i dashanirës.

Le t'vinjë përpara Teje si livan par-
kalesia jonë e mos le zëmbrat t'ona të
bien në mendime të kekjë, po shpëtona
nga gjithë ata që ndiekiën shpirtrat
t'anë. Pse tek Ti, o i Madh'in'Zot, na
kemi sit t'anë e tek Ti na kemi shpre-
suar : mos na le në turp, o Perëndia
jinë. Pse Tij të përket çdë lëvdë,
nder e të përmisur Atit....

f o s i l a r o n

O Dritë gazmore e lëvdë s'shejte të
Atit të pavdekshën, të kjiellit, të
shejt e të lun Iisu' Krisht !

Posa arrun te hera që isht e perëndon
dielli e shohiën dritën e mbrëmies, lëv-
dojnë Perëndin Atin, Birin e Shpirtin

Shejt. Pse të ka hjé t'jesh lëvduar
në çöddë herë e ne zëre të vëjefshnë,
o i Biri i Perëndis që jep gjellë.
Prandai jeta të lëvdon !

p r o f e t s i t

Ms.139 Shpëtomë ; o i Madh'inë
Zot , nga njeriu i lik;lironë nga b
burri i shtrëmbër.

Të çilët mendojën të këk
kjaia te zëmbrat e 'tire;gjithë ditën
nejtojën luftine.

nga libri i TË DALIT

XIX,10

Tha in'Zot Moiseut:sdripu e lajmëro
këtij populli e pastroi sot e nesër.

Bëji të lajën të veshurat e të jenë
gati tek e treta ditë,përçë tek e tre-
ta ditë ka t'sdripet in'Zot përpara
gjithë popullit mbi malin Sinai. Ka të
vësh popullin në kjark e ka t'i thuash:
ruhij mos hipij mbi malin a t'i ngini
gjë. Kush të ngasënjë malin,ka t'sosë-

një

vdekur. Mosnjera dorë ka t'e ngasënjë:
ka t'jet a marrë ne gurë a kjëlluarë
nga shigjeta:as njeri as shtazë ka të
rronjë.

Kur gjëmët e trunbetët e njekulla do
t'u ken sdukur nga mali,ahierna mëndë
të ngjipen mbi malin.

E Moiseu u sdrip nga mali e vate në
nes t'popullit e i shejtëroi;e lajtën
të veshurat e 'tire. E ai i tha popul-
lit: të jini gati,për tri ditë mos kja-
sij gruaje.

E streksi se tek e treta ditë,në nën-
gjes, u ndlejtën gjëna e shkryptina
e një njekullë e dëndurë sipër malit
SINAI e zëri trunbetie ishë shun'i
fort,akjë se gjithë populli që ishë
te fusha u trëmp. E ndsori Moiseu po-
pullin sa të përpikjëj t'ën'Zonë jash-
ta tendës e kjëndruan te kënbët e na-
lit. Gjithë mali i Sinait shtij kamua
përçë u kishë sdripur in'Zot mbë 'të
në ziarr.Karnoi hipecj si ai i njëi fur-
ri e gjithë populli çmendej fort. Tin-
gujitë i trunbetëvet vejën tue u bër
më të forta tepër. Moiseu flisëj e inë
Zot i përgjegjej me zë .

Ms.58 Shpëtomë nga armikjët t'imë

Liromë nga ata që bëjnë të
kekjen.

nga libri i Jobit 38,1-21
42,1-5.

Tha in'Zot nëpër stuhinë e mjekulla:
kush ë ki që fsheh këshillin e 'tij
nga U, që mban fialët te zëmbra e 'tij
e mendon të i fshehënjë ngak U ?

Rretho si burrë ijët t'ote se u
ka të t'pienj e ti ka t'më përgjegjesh.
Teku ishe ti kur u stisia jetën. Thu-
ajmë, në ke akjë ndëlgim. Kush tsaktoi
kufit ? E di ? A kush i shturi tërkuz-
zën mbi atë ? Kush i stisi themelet,
kush vuri gurin angonie? Kur len ijë-
zit me zë të mathë më lëvduan ëngjëji-
të t'imë. U mbilla dejtin me dier kur
ai derdhej jashta si nga gjëri i mëmës.
U i vura mjekullat si e veshurë e një
të errët të dëndur e rrethoi.

I yura edhe kufit tue e rrethuar me
dier e me prangë. E i thash atij:ka
t'vishë njera këtu, po ngë ka t'shkoshë
e këtu ka t'çahen valat t'ote.

Çë kur rron ke urdhuruar agimit, i
'ftove vendin e 'tij yllit i menatës
sa t'zaptoj kandet e dheut e t'i për-
zëj të kekjitë ?

A kleve ti që, të marrët botën bërë
një gjë të gjallë e e vure mbi dheun
tue i dhënë fialën? Ndoshta kleve ti që
i ndsore dritën të likjëvet e drëmove
krahun kriellartëvet? U sdripte ti te
burimi i dejtit e jetse në fund të
abissit? Diert e vdekjes u sbillën
tij për dre e derëruesitë e Adhit u
shkundën kur të pan tij? Njeh ti gji-
thë të ndejturit e dheut ? Flit në ti
njeh gjithë këtë. Te çili dhe rri dri-
ta, çili ë vendi i errësirës ?

Në ti më përsiellie te kufit e 'tire, në ti njihie dhromet e 'tire . Po ka t'i njohësh,përçë ti leve ahierna. Në-mëri i vietçëvet t'atë isht i mathë! XLII,1-5. Ahierna Jobi mori e ju përgjekjë t'in'Zoti: U di se Ti mëndë të bësh gjithkjishë.Mosgjë isht të pamëndëshëm për Tij. E kush mëndë të t'fshehënjë Tij çëdo mendim të vet?

Kush kursen fialët e ndëlgon t'i fshehënjë Tij? Kush do të më thet mua shërbise çë ngë dija;shërbise të mëdha e të famasëshme çë ngë njihia.

Gjegjëme , o i Madh'in'Zot,se u dua të t'flas,dua të t'pienj gjagjë e Ti mësomë. Më para të gjegji veshi jim;nani edhe siu jim të pa.

nga libri i Isaï

50,4-11.

In'Zot më dha një gluhë të dijshmi, sa u të di kur duhet të flas.

Ai më sgjon nga menatë;më nget veshët sa u të gjegjem. Më sbilli veshët e u ngë kundrështova,ngë u shtura prapa.

Dhash krahët sa t'më rrahiën;fakjien t'ime të më jipiën shplaka. Ngë fsheha fakjien t'ime nga turpi i pushtimëvet.

Po in'Zot,in'Zot u bë ndihma jime; prandai vura fakjien t'ime si gur i that e di se ngë ka të ngukjem për turp,pse ai çë më jep likjë ë nd'anëzë meje. Kush ka t'më dënonjë? le t'më vinjë kundra. Kush ka t'më gjikonjë? le t'më kjaset. Shi' in'Zot , in'Zot ka t'më ndihënjë. Kush ka t'më bënëjë likë? Shi',gjithë ju si një e veshurë ka t'vietronij e kopitsa ka t'ju grinjë. Kush ndër ju i trëmbet t'in'Zoti?

Le të marrënjë veshë Ai zërin e shërbëtorit t'tij. Ju çë jini ndë të errëtitë e ngë kini dritë,të kini besim te émbri i t'in'Zoti e mbahij fort tek

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

in'Zot.Shi',gjithë ju që dhizënjazarrin e veni tue jetsur rreth e rrotull me shigjeta zjarri,jitsëni me dritën e zjarrit t'ëj e të flakës që dhizet. Nëpër mua do t'ju vijën këto:do t'ngulij në lipë.

*Me Trisajin më para se pistulla
zë Mesha e shën Vasijit*

Përçë gjindet tërbonen e popujitë të vën në mendë të kota?

Përzihen bashkë të Parët sa të vën ballë me Perëndin e me Krishtin e 'Tij ?

I Kor. XI,23-32

Vëllézër,atë që dsura nga in'Zot u ju e thom juve:se Zoti Krisht te nata që kle prëdhënë, mori bukën e , tue

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

falur nderies ,e çajti e tha: m i r -
r ë n i , h a n i : k i ë . K u r m i
i j i m ,që për ju çahet :këtë bëni
sa t'më kujtoni. Kështu edhe kjelkjin,
pas të ngrëni darkën tue thënë: k i
k j e l k j ë i s h t d h i a t a
e r e t e g j a k u . i j i m :kë-
të bëni nga herë që t'e pini në kuj-
tim t'im. Vërteta sa herë të hani kë-
të bukë e të pini këtë verë,do t'laj-
mëroni vdekjien e t'in'Zoti njera kur
të vinjë pameta. Prandaj kush të han-
një këtë bukë e të pinjë kjelkjin e
t'in'Zoti pa klënë i vëjëfshëm,do të
ftesënjë gjakun e kurmin e t'inë
Zoti. Prandaj nganjeri le të vërre-
një më para në isht i mirë e pra le
t'hanjë nga këjo bukë e le të pinjë
nga ki kjelkjë. Përçë kush ha e pi
pa klënë i vëjëfshim,ha e pi dënimin
e 'tij, pse s'ka dalluar Kurmin e
t'in'Zoti. Prandaj shumë ndër ju ja-
në të likështë e sëmurë e disa flën.
Në na gjikoneshëm mirë vet vetiu,
ngë ki't'ishëm dënuar;gjikuarë nga

in'Zot,ka t'jeni munduar sa mos të jemi dënuar bashkë me jetën.

I lum ai njeri që kujdeset për të vapëkun;in'Zot ka t'e lironjë në ditë e kekjie.

Ai që ha bukët t'ime ngrëjti thëmbren kundra meje; po Ti,o Zot,kijmë lipisi e ngremëe u do t'ja shpaguej atireve.

V a n g j e j i

Mt.26,1-20;Gv.13,3-17;Mt.26,21-39;
Lc.22,43-45;Mt.26,40-75;27,1-2.

In'Zot i tha dsënësëvet e 'tij: Ju e dini se këtu e di ditë ka t'jenë Pashkët e i Birë i njeriut ka t'jet dhënë në duar sa t'e vën n'krikjë.

Atëherë u mbëjodhën të Parët e priftravet e shkruesitë e plekjët e popullit te trémeja e Kriepriftit që i thoshiën Kajafë e mbajtën ndër 'ta këshill

sa t'e zëjën Iisuin me gënjim e sa t'e vrisiën .

E thoshiën:jo te dita e festës,mos të bënet trazim te populli. E posa ndodhej Iisui në Betanë te shpia e Simonit,të sgjeburit,ju kjas një grua që kishë një rrogjë alabastri e plotë me vaj érësh të shtrejtë shumë e ja derdhi mbi kriet Iisuit që ishë vënë te triesa. E si pan kështu dsënësit e 'tij u mbërijtën tue thënë:përçë këta të sbierrë ? se këta vaj érësh mëndë të shitej shum fort e t'jipej të vapëkjëvet.

Por Iisui si e gjegji i tha atireve: përçë e varsni këtë grua? Ajo në ka bër mua një yepërë të mirë. Se të vapëkjitë i kini gjithë herët me ju,Mua pra ngë më kini gjithë herët. Se tue shtur ajo këta vaj érësh mbi kurmin t'in,ajo e bë skur për të varrëzuar Mua. Vërtetazë U ju thom,se atié ku të ligjëronet te gjithë jeta ki vangje,atié ka të flitet e të thuhet atë që bëri ajo për kujtin të 'saj.

Ahierna njeri nga dinbëdhietitë

,çë thërritej Judhë Iskariot,mori e vate te të Parët e priftravet e i tha atire:çë do t'më jipënie u ju e jap te duart Atë ? E ata kjëndruan t'i jipi-ën tridhietë dënarë të 'rrgjëndë.

E çë ahierna ai vej tue kërkuar vie ershin sa t'ja jipëj te duart.

Tek e para ditë e të pangridhuravet u kjasën dsënësit tek Iisui e i thanë Atij:ku do ti se të shtrojëm triesën sa të ham Pashkët? Ai i tha:étsëni te kjiteti tek aktsili e thonii:Mieshtri thot:hera jime isht nd'anëzë:tek ti U dua t'bënjë Pashkët me dsënësit t'imë.

E bën dsënësit ashtu si i urdhuroi Iisui e shtruan për pashkët. E si u ngris,ish'Ai vënë te triesa bashkë me dimbëdhietitë.

Posa e dij Iisui se gjithëkjish i kish'Atij dhënë i Jati në duar e se Ai dolli nga Perëndia e të Perëndia kishë të vej,u ngre nga triesa e darkës,e la të veshurat e 'tija,e mori një mësallë e e vu të mesi .

Pran mori e shtu ujë te lëgjeni e zu të laj këmbët e dsënësövet e t'ja fshij me mësallën çë kishë shtrënguarë te mesi. Wien te Simon Pietri e ki i thot Iisuit: Ti mua më lan këmbët? U përgjekjë Iisui e i tha: Atë çë U jam e bënëti NANË NGË E DI,po ke t'e ndëlgo-shë pran. I thot Atij Pietri: Jo,për jetë s'ke të m'i lash këmbët kurr Ti mua. Ju përgjekjë Iisui:në mos të la-fsha U Tij,ti s'ke pjesë me mua. I thot Simon Pietri: Zot,po jo vetëm këmbët mua,se edhe duart' e kriet.

I thot Iisui:atij çë kle lar ngë i duhet t'jerë veç se të lanjë këmbët, se isht gjith'i pastër. E ju jini të pastrë,po jo të gjithë. Përsé Ai e dij kush kishë me përdhënë Atë,andai tha: jo të gjithë ju jini të pastrë.

Posa pran i kishë lar këmbët atire e kishë marrë të veshurat e 'tija,u vu pameta te triesa e i tha atire: Ju

e ndëlgoni atë që bëra U juve ?

Ju më thërrini Mieshtër e Zot e thoni drekjë, se i jam. Në andai ju lajta këmbët, U Zoti e Mieshtëri, edhe ju kini dëtiturë të lani këmbët njeri t'ja trit. Se u ju lash shembërë juve, sa ashtu si U ju bëra juve, edhe ju të bëni. Vërteta, vërteta U ju thom: ngë isht shërbëtuar më i mathë se i zoti i 'tij, as një: i dërguam më i math se Ai që e dërgoi. Në këto ju i dini, lumët ju do t'jini në i bëfshit.

E si sih'e hajën, Ai tha: vërteta U ju e thom, se një ngak ju ka me përdhënë Mua. E gjithë të helmuamë ata zun fill t'i thëshiën një nga një: Zot, mos jam u ? Ai u përgjegjë e i tha: ai që njom dorën te tajuri me Mua, ki ka me përdhënë Mua. I Biri i njeriut isht e vete, ashtu si kle shkruar mbi Atë. Vaje atij njeriu nga kush i Biri i njeriut

vien përdhënë. Ishë mirë për atë njeri mos të kishë ler. Po Judha, i çili kishë

me përdhënë Iisuin, u përgjegjë e tha : mos jam u , o Mieshtër? E Iisui i thot: ti e the.

E ashtu si ish'e hajën mori Iisui bukën, e bekoi, e çajti e ja jipëj dsënë-sëvet tue thënë: Mirrëni e hani: KI Ë KURMI I JIM. E mori kjelkjin, dha hir-Perëndis-e ja dha atireve tue thënë: Pini nga ki të gjithë: SE KI Ë GJAKU I JIM, i dhiatës s're, që ka të derdhet për shumë vetë për ndëjësën e mëkatëvet.

U ju thom edhe se që nanë u ngë ka t'pi më nga këjo pemë e dhëris njera tek ajo ditë kur t'e pi me ju të ri te rregjëria e Tatës t'im.

E posa kënduan lëvdit e Perëndis, duallën e vanë te mali i ullinjëvet. Atëherë i thot atireve Iisui: te gjii-

thë ju sonte te këjo natë ka t'kini skëndall mbi Mua, se kle shkruar: "Delmerit ka t'ja kërses e delet e mëndrës kanë të shprishen!" Kur pra U të ngjallet, ka t'ju vete përpara juve në Galilé. E Pietri ju përgjekjë e i tha: në edhe të gjithë marrëshin skëndah mbi Tij, u s'kam të marrë kurr skëndah. I tha atij Iisui: vërteta të thom se sonte natën, më para se të këndonjë gjeli, ti mua tri herë ka të më mohosh. I thot Pietri: në i dukëshit edhe se u të vdes bashkë me Tij, u s'dua të të mohoj Tij. Kështu të njëjtë thanë edhe të gjithë dsënësit.

Atëherë vien Iisui bashkë me ata mbë një vend që i thonë Gjetseman, e i thot dsënësëvet: ju rriini këtu se U vete këtië të parkales. Mori në 'të Pietrin e di bijët e Zebedheut e zu të hjidhëronej e të helmonej. Atëherë i thot

atireve: shpirti jim isht në helm të mathë sa skur vdes; mbetni këtu e rriini sgjuarë bashkë me Mua. E vate pakë në atei e ra me fakjie përmist tue parkalesur e tue thënë: Tata jim, në mënd't'jet, le t'shkonjë ngak U ki kjelkjë; pran jo si dua U, po si të duash Ti. E atij ju dëftua një ëngjeh nga kjiellia e i jipëj fukj. E se ishë në agoni Ai në shumë parkalesëj. E diërsët e 'tija u bën si pika gja-ku që i rridhiën mbi dheun. E u ngre nga parkalesia e vate te dsënësit e i gjen të kjëlluanë nga helmi, që flëjën. e i thot Pietrit: kështu ju ngë ja bët të rrijët sgjuarë një orë bashkë me Mua? Rriini sgjuarë e parkalesni, mos të hini ndë ngarie: shpirti ë me-hir, po mishët ë të likësht. E pameta vate nj'atrë herë të parkalesëj tue thënë: Tata jim, në kloft se ngë mëndë të shkonjë ngak U ki kjelkjë, të mos e pi, po u bëft vullini i jit. E jerdhi e i gjeti pameta që flëjën: se sit e 'tire ishën të mëshuanë gjumi.

E i la e vate paneta të parkalesëj
të tretën herë tue thënë po ato fialë.

Ahierna vien te dsënësit e i thot
atireve:po flëni pra,edhé prëhij:shi'
se u kjas hera e i Biri i njeriut isht
e i jipet te duart të nëkatruamëvet.

Ngrëhij e veni:se isht nd'anëzë ai
çë ka ne përdhënë mua. E si edhé ish'
e flisëj,shi' Judha , një nga dimbë-
dhietitë,se jerdhi,e bashkë me atë
një lusmë e madhe ne shpatë e messhko-
pe,dërguarë ngatë Parët e priftravet
e nga plekjët e popullit. Ai çë e ki-
shë përdhënë Iisuin,i kishë dhënë një
shenk atireve,tue thënë: Ai çë u puthë-
sha,isht a:zenie. E shpejt ju kjas
Iisuit e i tha: Të falen,o Mieshtër,
e E puthi . E Iisui i tha atij: Mik,
përçë jerdhe ? Ahierna u kjasën e i
vun duart sipër mbi Iisuin e e zun.

E shi' një nga ata çë ishën bashkë
me Iisuin , ndejti dorën,holkji shpa-
tën e 'tij e i ra shërbëtorit e krie-
priftit e i preu veshin . Atë herë i

thot atij Iisui:vërecshpatën t'ënde te
vendi i 'saj:se gjithë ata çë marriën
shpatën,në shpatë do t'sosiën. Mos të
duket tij se U nanë ngë nëndë të par-
kales Tatën t'in: e Ai të në vënjë për-
para më shumë se dimbëdhietë ushtëri
ëngjëjish ? Po si ka t'mbaronen të
Shkruamet,se kështu i duhet të jet?

Tek ajo herë Iisui i tha gjindes:du-
allët skur ki't'vejë të mbi kusarë me
shpatë e me shkope,të në zëjë: nga
ditë me ju rrija ujur tue mësuar te
faltorëja , e ju ngë më kini zënë. Po
gjithë këto jan'e streksiën sa t'mbaro-
non të Shkruamet e Profetravet. Atë he-
rë gjithë dsënësit e lanë e jiken.

Ata posa çë e zun Iisuin,e kjellën te
Kajafa,krieprifti,teku shkruesit e ple-
kjët u kishën mbëjedhur.

Pietri i vej prapa së largu njera te
trëneja e Kriepriftit:e si hiri brën-
da,muar të ujej bashkë me shërbëtorët
sa të vërrej si sosëj. Të Parët e pri-
ftravet e plekjët e gjithë ajo mbële-
dhie kërkojën deshmë të rreme kundra

Iisuit , sa t'e vrisiën e ngë i gjetën.
Edhé megjithëse jerdhën përpara disa
deshmorë të rremë,ngë i gjetën; pran u
kjasën di të rremë e thanë: Ki ka thë-
në se " U mëndë t'gorromis Faltoren e
Perëndis e t'e stis te tri ditë. U ngre
Krieprihti e i tha:Iisuit:ti mosgjë
përgjegjemi atë që këtu thonë kundra
Tij ? E Iisui rrij pa folë. E Kriepri-
hti u përgjegjë e i tha: të thërres
me bê për Perëndin të gjallë,të na
thuash në Ti je Krishti i Biri i Perën-
dis. I thot Iisui: Ti e ke thënë:po
edhé U të thom se që nanì ka të shihë-
ni të Birin e njeriut,ujur tek e dërej-
ta e pushteties s'Perëndis edhé të vi-
një mbi mjekullat e kjielliës.
Atë herë Kriepriht shkijorri pethkat e
'tija tue thënëse shtu llastimë:çë e
duan të kemi martirì? Shi' nanì ju e
kini gjegjur llastimën e 'tij. Çë ju
duket juve ? E ata u përgjegjën: aì
isht fajtuar për vdekjie. Atëherë i
pushtijtën në fakjie e i ran me grush-
te e i dhanë shplaka,tue thënë:Ti,Krisht,

thujna si profetë,kush t'e kërseti?
E Pietri rrij jashta te trémeja; e ju
kjas atij një vajzë tue thënë:Edhé ti
ishe bashkë me Iisuin,Galileun. Aì e
mohoi.përpara gjithëve,tue thënë. U ngë
di që ti je thua . E si mori të dilëj
te dera e pa nj'atrë e i tha atireve a-
të:edhé ki ishë bashkë me Iisuin,Naza-
renin. E aì pameta tue bër bê e mohoi.
U ngë e njoh atë burrë. Mbi tsa pakë
ata përpara u kjasën e i thanë Pietrit:
vërteta edhé ti je një nga ata:se edhé
të folët t'atë të bën të njihesh.
Ahierna aì zu të nëmëj,të bëj be e rrë-
fé: se u ngë e njoh atë njeri. E te gji-
thë një herë gjeli këndoi.
E u kujtua Pietri ka fiala e Iisuit,
çë i kishë thënë:"Se më para se të kë-
donjë gjeli, ti mua tri herë ke të më
mohosh. E dolli jashta e klajti me helm.

Menatnet pra mbaitin këshill gjithë të Parët e priftravet e Plekjtë e pullit kundra Iisuit, sa mënt'vdisëj. E lidhur e kjellën e e lanë te duart e Pontsj-Pilatit Kjivertarit.

PËRKALESI TË VEÇANTE
të MESHËS E SHËN VASIJIT

l u t i a për Katekumënjtë

O I MADH'IN'ZOT Perëndia jinë që
jes në kjielliat e ke siun mbi veprat
t'ona, vërrej shërbëtorët t'atë kate-
kumenjë që ujën kriet e 'tire përpara
Teje e jipi atireve një sgjedhë e leh-
të; bëji pjesë të ndermë të Klishës
t'ende të shejte; bëji të mirë për të
lajturit e rilindies, për ndëjesën e më-
katövet e për të veshurën e paprishë-
ris sa ata të T'njohiën Tij i vërteti
Perëndia jinë.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῶν...

Ti, o i Madh'in'Zot, na dëston këtë mi-
ster të mathë të shëndeties. Ti neve
shërbëtorë t'atë të pavëjëfshme e të
mjerë na bëre të mirë të shërbejmë te
Therorëja jote e shejte. Ti me fukjin
e Shpirti Shejt bëj-na të zotë të kë-
saj diakërie sa, tue rrijtur pa gji-
kim përpara lëvdës s'ate e shejte të
t'bëjmë flijë lëvdimi. Pse Ti je që ve-
pron gjithkjish te gjithkjishë.
Ëna të jet e mirëpriturë flija jonë
dhe e pranuarë për mëkatët t'ona e për
të paditurat e popullit.

Ὁ Θεός, ὁ ἐπισηφάμενος ...

O i madh'in'Zot që me lipisi e mirësi
vërrën ujtësin t'ënë; që neve të mjerë
të mëkatruamë, të pavëjëfshme shërbëtorë
t'atë na vure përpara të shejtes lëvdi
s'ate të priftërojëm tek e shejta The-

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

rrore jote, Ti na fortësò me fukjìn e Shpirtit Shejt t'ënt te këjò diakëri e, si të sbilliëm gojën, jipëna fialët që i duhen sa të thërresiëm dhuratën e Shpirtit Shejt mbi dhuretët që do t'jenë parakjiturë.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

O i Madh'in'Zot Perëndia jinë që na bëre e na prure te këjò gjellë; që na dëftove udhët e shëndetës; që na fale të sbëluarit e misterëvet të kjielliës; Ti që na vure te këjò diakëri me fukjìn e Shpirtit Shejt Të u dukëahit mirë se na të jemi shërbëtorët e Dhia-tës t'ënde të re, mbarështuesë e të shejtravet Misterë; pranò paj të madhes lipisi s'ate se na të kjasemi Therores t'ënde të shejte e të bënemi të mirë
190.

ESPERINOI I TË INTIES S'MADHE

të T'faliëm këtë flijin të mendçëm e të pëpërgjakshëm për mëkatët t'ona e për të paditurat e popullit.

Ti tue e narrë me-hir mbi shejten Therore kjellishte për të mirën erë, neve na dhëfshit këthyer hirthin të perëndishëm të Shpirtit Shejt.

Shtié siun t'ënt mbi ne, o Perëndi, e vërrej këtë latëri jonë e mirre me-hir si more dhuretët e Abelit, flijët e Nocut, olokaustet e Abramit, shërbimet të shejtë të Moiseut e të Aaronit, flijët pakjie të Samuelit.

Si prite mirë këtë latëri të vërtetë nga Apostojitë shejtë, edhe prit mirë këto dhuretë nga duart t'ona e neve të mëkatruamë, paj të butësis s'ate, o i Madh'in'Zot; sa, bërë të mirë të priftërojëm të pakjërtuashmë te shejta Therore jote, të gjegjëm rrogën e kujdestarëvet të besnë e të urtë te dita e dreruashme e shpërblimit t'ënt të dërëjt.

'Ο ὢν , Δέσποτα , Κύριε , Θεέ...

O Zot që je të klënit, Zot e Perëndi i gjithëmëndën e i proskjinisur, mirë isht e dërëjt e i duhëshëm Madhëris' e Lëvdës s'atëse na të T'bekojëm, të T'këndojojmë, të T'innojmë, të T'përnisemi, të T'falnderojëm e të T'lëvdojmë Tij që je vërteta i vetëmi Perëndi e të T'faliëm me zëmërë o grijturë tue dhömbur e me shpirt ujtësie këtë latë tri t'ënë të mendçme.

Pse Ti na fale të njohurit e Vërteties t'ënde . E kush isht i mirë të rrëfienjë pushtetiet t'ote? Kush të bënë të ndihen gjithë lëvdit t'ote a të ligjëronjë në çëdë kohë famasmët t'ote? O i Zoti i gjithësis, Zoti i kjielliës e i dheut, e çëdë kriesie e dukurë dhe e padukurë, Ti që ujur mbi t' thron lëvdie vërren abisset, i pa-zënë fill, i pa-parshëm, i pandëlguashëm, i papërshkruashëm, i pandërruashëm, ATI i Zotit t'ënë Iisu' Krishti, i madhi Perëndi e Shpëtuesi i shpresës t'ënë,

që isht fitira e mirësis s'atë, sidçili krejt i njëshëm me shenbërën e 'tij; që dëftove në Vetë fitirën e Atit, Fialë e gjallë Perëndi i vërtetë, Dieja në para se jetët, gjella, shejtë-rini, fukjia, drita e vërtetë nga e çila u dëftua Shpirti i Shejt, dhurata e përbirëmarries, pengu i trazhginit të ardhshëm, fillimi i jetëvet të mira, fukjia gjellëbërese, kroi i shejtërinit nga i çili tue marrë fukji çëdë kriesë e mendçme e shpirtullore Të përniset e Tij të fal lëvdërim të përjetshëm se të gjithë janë shërbëtorë t'atë. Se Tij këndojojmë Ëngjëjitë, Arkëngjëjitë, Thronet, Zotërit, Parësit, Pushtetet, Fukjit e Serafintë me shumë sira e Tij të rrin përpara e rreth, Hjeruvintë me gjashtë fletë çënjëri e me di pështrojën fakjien e me di këmbët e me t'jera di fluturojën tue thënë njeri jetrit me thirna të paprera, lëvdërimë të pushuara e kënkën e mundësis tue kënduar, tue uluritur, tue thërritur, tue thënë:

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων...

Me këto fukji të lume, o i Zot njeri-dashës edhe na të mëkatruamë thërresimë e thomi: Ti je i Shejt me të vërtetë e gjith'i shejt e s'mëndë t'matet madhëria e shejtëris s'ate; i shejt te gjithë veprat t'ote, pse në dërejtësi e gjikim Ti të gjitha i ke bër për ne.

Se kur gjeshe njeriun tue marrë botën nga dheu e e nderove tue i dhënë fitirën t'ënde, e vure te parraisi i dëfritit tue i taksur atij pavdekjien e trazhginin e të miravet të pasosme, në ai ruaj urdhurimet t'atë.. Po si ai ngë të mori veshë Tij, Perëndi i vërtet që e bëre e u la t'e gënjej gjalpëri e të vdisëj te mëkatët e 'tij, e përzure me gjikim të vërtetë, o Perëndi, nga Parraisi te këjo jetë e e prore te dheu nga i çili kishë klënë marrë tue i përgatitur atij shpëtim nga rilindia te Krishti i jit. Ngë e rreshte për jetë krijësën t'ënde që ti kishe bër, përsé Ti je i mirë; as harrove të bëmen e duarëvet t'ote, po shumë herë erdhe e e 194.

pe me shumë vjershe paj të dashamirësis e lipisis s'ate. Dërgove profetrat, bëre famasmë me shejtrat t'atë të çilët nga jini të kanë pëlkjier; na fole me gojën e profetravet shërbëtorë t'atë tue na paralajmëruar shëndetën të ardhshme e na dhe një ligjë për ndihmë e na vëre ëngjëj të na ruajën. Kur pran u mbaruan kjëronjet na fole me Birin t'ënt pr'anë të çilit kishe bër jetët; i çili tue klënë përthimi i lëndis e mresa e të klënit t'ënt-çë kjell gjithkjish me fukjin e fialës s'tij- ngë ndiejti si një të rrëmbier këta të klënë të njëjtë me Perëndin e At, po tue klënë Perëndi më para se jetët, u dëftua mbi dhet e rroi në mes njerëzëvet, mori mishë nga shejta Virgjërë e u bë mosgjë tue marrë fitirën e shërbëtorit e u duk e u bë shok jini me kurmin e ujtësis t'ënë sa t'na bëj sho-

kë të 'Tij në fitirë të lëvdisë së 'tij.
Porsanith për njeriun mëkata hiri te
jeta, i pëlqeu Birit t'ent të vetmit
ler- çë ë në gji t'ent Perëndi e At -
të lehej nga gruaja, nga Povirgjëra e
shën Mëri Mëma e t'in'Zotie u vu përpo-
sh ligjës sa të mundëj mëkatën te mie
shët e 'Tij, sa gjithë ata çë kanë vde-
kur në Adham të ngjallen tek Ai, te
Krishti i jiti, e tue rruar te këjë
jetë na dha urdhurime shëndetie e na
liroi nga gënjeshtira e idhujvet e na
kjelli te të njohurit Tij Perëndi e At
i vërtetë, tue stisur për 'të një popull
i 'tiji, një priftëri mbretërore, një
komb i shejt; e tue e pastruar me ujë
të shejtëruam me Shpirt të Shejt u dha
si shpërblim i jinë nga vdekjia të çil-
lës na kishëm klënë shitur me mëkatën
e tue u sdripur pr'anë të Krikjies në
Adhë, sa t' mbushëj me fukjin e 'tij gji-

kjish, sglidhi dhëmbiet e vdekjies e
i ngjallur të tretën ditë, i sbilli
udhën e ngjallies së vdekurish gji-
thë njerëzëvet, se ngë ishë e mundurë
se Krietari i gjellës ki't'ishë mbaj-
tur nga prishëria-e Ai u bë i pari i
atireve çë u kishën kjëlluar, i pari
lër nga të vdekurit sà mbë gjithkjish
t'ishë i Pari. E ngjipur në kjiell u
uj tek e dërejta e Madhëris s'ate te
më të lartitë kjiej.

Ai ka t'vinjë përsëri sa t'i japënjë
nga-njeriu pas vepravet e 'tij, po na-
ve na la këta kujtime të pesimevet e
'Tij si duan urdhurimet e 'Tij.

Si Ai, vet vetiu, ish'e nisej për
vdekjien e 'Tij gjellëbërese e gjithë
monë për të kujtuar, te nata kur u
dha për gjellën e jetës, tue marrë
bukën te duart e 'tija të shejta të
dëlira e tue e falur Tij At e Perëndi

ESPERINOI - I TË INTIES S'MADHE

e tue falnderuar, bekuar, shejtëruar e çar ja dha apostojvet e 'Tij të shejtë tue thënë MIRRËNI, HANI .....

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Bëni këtë sa të më kujtoni. Sa herë me të vërtetë do t'hani këtë bukë e të pini këtë kjelkjë do t'lajmëroni vdekjien t'ime e të ligjëroni të ngjallurit t'imë.

Prandai tue kujtuar edhe na pesimet shpëtimtarë të 'Tij, krikjien gjellëbërës, varrin triditëshëm e të ngjallurit së vdekurish e të ngjipurit në kjiell e thronin tek e dërejta jote, At Perëndi, e të lëvduashmit e të dreruashmit të jardhur t'Tij

Na Tij të faliëm t'otet ...

198.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα Πανάγιε ...

Prandai, o Zot gjith'i shejt, edhe na të mëkatruamë të pavëjëfshëmë shërbëtore t'atë, që kemi klënë bër të mirë të shërbejëm Theroren t'ende të shejte, jo për të dërrëjtat t'ona-se mosgjë të mirë kemi bër na mbë jetë- po paj të lipisivet e përdjesavet t'ote që ke derdhur me burë mbi ne, marriëm zëmërë e kjasemi Therores s'ate e shejte e tue falur fitirat e Kurmit t'shejt e t'gjakur të Krishtit t'ënt, të lusiëm, të parkalesiëm, o i Shejt i Shejtravet, me pëlqimin e mirësis s'ate të vinjë Shpirti i jiti i shejt mbi ne e mbi këto dhuretë të paravune e t'i bekonjë e t'i shejtëronjë e t'i dëftonjë

këtë bukë të vetin e të çmuamin KURM të t'in'Zoti e Perëndi e Shpëtuesi jinë Iisu' Krishti

e këtë kjelkjë të vetin, të çmuamin GJAK të t'in'Zoti e Perëndi e Shpëtuesi jinë Iisu' Krishti që kle derdhur për gjellën e jetës.

199.

Ἡμᾶς δὲ πάντας ...

Edhé neve të gjithë që marriëm piesë te një bukë e te një kjelkë bashkona njerin me t'jetrin te bashkimi i Shpirtit Shejt e mosnjërin ngak na të lësh të kungonet me shejtin Kurm e Gjak të Krishtit t'ënt për gjikim a për dënim: sa na të gjejëm lipisì e hir bashkë me gjithë shejtrat që moti Tij pëlqjeshmë Propatorë, atëra, patriarkëra, aposto, ligjironjësë, deshmorë, rrëfënjësë, mësuesë e nga shpirt që vdikjë me besën .

në vend të" Axion estin"it këndonet:

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη...

E Ëngjëjvet mbledhia, e njerëzëvet jinia, o Faltore e hjynushme e Parrais i mendçëm, i Virgjëreshavet lëvdim nga e çila in'Zot mori kurme Dialë u bë Ai i paramotshmi Perëndia jinë. Se brënda Teje thronin e 'Tij vuri e gjirin t'ënt e bëri në të gjerë se kjielliat.

Mbi Tij gëzonet, o e Hir-plota, jeta e tërë. Lëvdì Tij.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου καὶ βαπτιστοῦ . . .

Për shën Janin Profet, Paradhrom e Pa-gëzor, për të lëvduashmit shejtra Apo-sto, për shejtrat që sot përmendiëm e për gjithë shejtrat t'atë paj të çilë - vet, Ti, o Perëndi, i madh'in'Zot, kijna siun.

E kujtò gjithë ata që u kjëlluan gju-mi me shpresën e të ngjallurit te gjel-la e pasosme. Le t'prëhen atië ku i ru-an drita e fakjies s'ate.

Edhé Të parkalesiëm: kujtò, o i Madh'inë Zot, Klishën shejte t'ënde katholike e apostolike e shprishurë të gjithë anët e Botës e jipi pakjien se Ti e bleve me gjakun t'ënt të shejt. Jipi kjëndre-sën kësaj shpie e shejte njera që sos jeta. Kujtou për ata që të faliën kë-tò dhuretì e për kë ata t'e prun.

Kujtou për ata që bien klishëvet t'o-te të shejte pemët e 'tire e ndihiën e sbukurojën Klishët t'ote e për gjithë ata që kanë kujdes të vapëkjëvet; pri-ri atireve kjosmët e hirevet t'atë

kjellishte; në vend të të miravet e dheut jipi të mirat kjellore; në vend të të përkohëshëmëvet të pasosmet, në vend të të prishëmëvet, të paprishëmet.

Kujtou, o i Madh'in'Zot, për ata që rrojën ndë shkretirat, te malet, te shpellat, te vërat e dheut. Kujtou për ata që rrojën në virgjëri, në lutësi, në përkorie, në gjellë të pastrë.

Kujtou për kjivertarët t'anë kuj i dhe të kjivarrisiën punat e dheut; kurorëzoi me të vërtetën e me dashamirësi; pështroi kriet e 'tire në ditë luftie, mfortsoi krahun, ngrei të dërrëjtën, jipi pushtët kjivarrës s'tire; vëri përposh 'tire-gjindet varvarë që duan luftë; falii atireve një pakjie e kthelle dhe e paprerë; foli të mira te zëmbat e 'tire për Klishën t'ëndë e gjithë popullin t'ënt, sa edhe na ndë të pakjiet e 'tire të shkojmë gjellën të kjetëme e të prërët ndë lutësi e me nder. Kujtou për gjithë krerat e udhëhëkjësitë e për vëllëzërit t'anë që rrojën te shpit e 'tire e për ush-

trën. Të mirët ruaji te mirësia jote; të likjtë bëji të mirë me lipisën t'ëndë. Kujtou, o i Madh'in'Zot, për popullin që ke këtu përpara e për ata që lipsen për shkakë të arsyeshmë e kij lipisi për këta e për atapër sa e ma dhe isht lipisia jote; arkat e 'tire mbëlloi me gjithë të mirat; ruaji martesat e 'tire në pakjie e njëmendie; rrit fëmijën; mësò të rit, jip fukji plekjëvet; jip zëmërë trëmbësarëvet; mbëjith të shprishurit; prir të larguarit e bashkoi te Klisha shejte katholicë apostolike. Lirò ata që janë ngarë nga shpirtra të fëllikjurë; lundrò bashkë me ata që lundrojën; udhëtò bashkë me udhëtarët; kujdesou për të vejat; mbrò të varfëritë; lirò të burgosuritë; bëj mirë të sëmuritë. Kujtou për gjithë ata që ndodhen nën gjikim, që shërbëjën te minët, në mergim, te shërbëtitirë

të rënda,çë ndodhen në helm e në mbëhë. Kujtou , o i Madh'in'Zot , për gjithë ata që lipiën lipisën t'ënde të madhe. Kujtou për ata që na duan mirë e për ata që na mbajën mbëri,për ata që na truhen te parkalesia,na ve të pavëjéshmé sa të lutemi për ata.

Për gjithë popullin t'ënt kujtou, o i Madh'in'Zot Perëndia jinë,e mbi gjithë dërth lipisit t'ote të shuma tue falur gjithëve atë që të lipiën sa të shpëtonen. Kujtou edhe për ata që ngë kujtuam na a përçë ngë i njohiëm a i harruam a përçë émbret janë të shumë. Kujtoi Ti , o i Madh'in'Zot , se Ti të çënjërit i njeh vietçët e émbri, Ti që na njeh të gjithë që nga gjiri i mémës. Se Ti,o i Madh'in'Zotje ndihma e atireve që ngë e kanë, shpresa e të dëshpëruamëvet,shpëtimi i atireve që janë trazuarë nga furtuarët e dimërit,limani i lundronjësëvet,

mieku i të sëmurëvet. Klofshe Ti gjithëkjish për gjithë njeri,Ti që na njeh një për një e mbëhit e të lipurat t'ona. Shpëtò,o i Madh'inë Zot,këtë kjitet e nga kjitet dhe horë nga murtaja,nga uria,nga të tundurit e dheut,nga përmbitie,ziarre,lufta,sulme të huaj e lufta ndër nesh. Kujtou,o i Madh'in'Zot,për gjithë ipeshkëpin e orthodhoksëvet që shpalliën drekjë fialën e vërtes s'ate. Kujtou edhe,për sa të mëdha janë përdëjesat t'oté,për pavlerësin t'ime.

Ndëjémë çëdo faj të bër tue dashur e pa dashur e mos mbaj dhuratën e Shpirtit Shejt nga këto dhuretë të paravume për mëkatët t'ime. Kujtou për priftërin,për diakërin te Krishti e për gjithë urdhurin priftërisht e mosnjërin turpërò ngak na që rrethojëm Theraen t'ënde të she-

jte. Shtié një si mbi ne te mirësia jote. Dëftou me të kjosmet përdëjesa t'ote, o i Madh'in'Zot.

Falna erë të buta e të dobishme;dhurò shira të pakjëmë sa t'binjë shumë pemë;bekò kurorën e vitit me të mirat t'ote. Pushò ndamiet e Klishëvet, shuaj tërbimet e kombëvet,shpejt shtip me fukjìn e Shpirtit Shejt kriengritiet e eresivet. Gjithë ne pritna mirë te rregjëria jote tue na bër neve bij të dritës,bij të ditës. Falna pakjien e dashurìn t'ënde, o Zoti Perëndia jinë,se gjithkjish Ti na ke dhënë.

'Ο Θεός ἡμῶν,ὁ Θεός τοῦ σώζειν...

Perëndia jinë,Perëndi të shpëtuari,Ti na mësò neve si të vëjëfshme të T'faliëm nderies s'ate për të mirat që na ke bër e që po na bën.

Ti,Perëndia jinë,që prite mirë këto dhuretì,pastrona nga qëdò ngjolle mishi e shpirti;mësona të nbarojëm të shejtëruamit t'anë te trëmbësira jote,sa në deshmì të dëlirë të vetëdijës s'anë të narriën pjesë te shejtërimet t'atë e të bashkonemi shejtit Kurm e Gjak të Krishtit t'ënt e , tue i marrë të vëjëfshme, të kemi Krishtin që jet te zëmbrat t'ona e të bënemi na faltore të Shpirtit Shejt.

Ëj,Perëndia jinë,e mosnjërin ngak na që u kungua me Misteret kjielli i sëmur në kurm e në shpirt të dënosh se u kundua i pavëjëfshëm. Po ëna neve njera tek e sprasmia frinë të narriën pjesë te shejtërimet t'atë si udhëhëkjësë te jetës të pasosme,si nbronjësë të mirëpriturë nga gjikatorëja e dreruame të Krishtit t'ënt,sa edhe ne gjithë

Shejtrat t'atë,çë moti Tij pëlkjëshëm,
të bënemi piestarë të të miravet t'ote
të pasosme çë Ti përgatite atireve çë
të duan mirë,o i Madh'in'Zot.

falnderimi pas Kungimit

Të falemi nderies s'ate , o Krisht
Perëndia jinë ,se na vure në piesë të
të shejtëvet,të dëlirëvet,të pavdeksh-
mëvet;n së kjielli Misterë t'atë çë
na dhe neve për të mirën,për shejtë-
rimin,për shëndetën e shpitravet e
kurmëvet.t'anë. Ti,o i Zoti i gjithë-
sës,bëj se ki kungin i shejtit Kurm
e Gjak të Krishtit t'ënt të jet për
besë pa turp,për dashuri pa pështrim,
për të mbushur diturie,për shëndetë
të shpirtit e të kurmit,për të largu-
arit e çëdë arniku,për të ruajtur ur-
dhurimet t'atë,për mbrojtje e mirpritu-
rë tek e dreruashmia Gjikatore të Kri-
shtit t'ënt.

*Parakalosi përpara Vinës "opi sthama" në
te Meshët e shën Vasi jiti mënd't' thuhet*
këjò: 'Θυσίαν αίνεσεως και λατρείαν

O Krisht Perëndia jinë,Ti çë pret mirë
këtë flijim të papërgjakshëm e të mend-
çëm si flijim lëndimi e latrit të këndë-
shme nga ata çë të thërresien me gji-
thë zëmërë,Ti je kjenkji e i Biri i
Perëndis çë ndsier mëkatën e jetës, vi-
çi i pafajshëm çë ngë do dsignoin e më-
katës e për ne e nglakon me-hir; çë
bënet piesë piesë e ngë ndahet;çë hahet
e kurr soset e shejtëron kë i nerr pi-
esë. Ti për kujtim të pesinevet t'atë
çë deshe të duroje e të të ngjallurit
të triditëshëm gjallsor t'ënt na bëre
të mirriëm piesë te nisteret t'atë të
pathënëshmë,'n së kjielli e të dreru-
ashmë të shejtit kurm t'ënt e të çmu-
nit gjak.

Ruaj te të shejtëruarit t'at neve
shërbëtorë t'atë,diakërit e të besmit
kjivertarë t'anë e ushtrin të krështe-
re e popullin të këtushëm.

E ëna neve në çëdò kohë e kjërò të mejtojëm dërejtërin t'ënde sa , të udhëhëkjurë ndaj vullinit t'ënt e tue bër atë që Tij të pëljkën,të bënemi të mirë të rrim tek e dërejta jote kur të vishë të gjikoshë të gjallitë e të vdekuritë. Lirò vëllëzëritë t'anë që janë robë;prir siun t'ënt mbi ata që janë të sëmurë;kjëvarris ata që ndodhen në rrëzikje;shpirtrat e të ndëjëmëvet që vdikjën me shpresën e gjellës s'pasosme prëj atie tek shkëljkën drita e fakjies s'ate e gjekjë gjithë ata që të lipiën ndihmë. Pse Ti je dhënësi i të mirëvet e Tij të japiëm lëvdë bashkë me të pazënin At t'ënt e gjithëshejtin e i mirë Shpirt t'ënt, nanë e përherë e për jetë të jetëvet, amin.

e prievë nga Protesis thot:

"Ἦνισταί καὶ τετέλεσταί....."

Sosi e u mbarua,për sa mëndë na , misteri i ikonoms s'ate,o Krisht Perëndia jinë, Kujtuam Vdekjien t'ën-de;pam fitirën e Ngjallies t'ënde; u

mbushëm me gjellën t'ënde e patësosurë; gëzuam lumërin të pashuashme t'ënde të t'çilës bëna të mirë,neve të gjithë,te jeta e ardhshme paj të Dhurës tës e të pazënit At e të t'Shejtit e të mirë e gjellëdhënës Shpirt t'ënt, nanë e gjithëmonë ....

MEGALINARI I SH.VASIJIT

Kjellë-folësin e Krishtit,dsënësin e Zotit,illin të ndritshëm,nga Kjesaria e Kapadhokjëvet Horë,VASIJIN i MATH të gjithë nderojëm na.

në vend të Hjeruvikoit e Kjinonikoit këndonet: Τοῦ Δεῖπνου σου τοῦ...

Te darka jote mistike, o i Biri i Perëndis,bën më sot të marr pjesë edhe u:pse u misterin t'ënt s'ja thom armikjëvet,as të jap të puthur si beri Judha,po si kusari u Tij të thom: kujtjou për mua,o Zot;kujtjou për mua o i Zot;kujtjou për mua o i Shejt,si të vishë te rregjëria jote. . 211.

ORTHROS i të PRËMPTIES s'MADHE

*Ndërsa sglidhen "6 msalmet" (v. f. 5)
Prifti sgleth lutie mistikjishi:*

(f. 61).

Pas "alilujarit" këndonet :

Ote i endhoksi Mathité (f. 127)

Kur Apostojitë ...

si sos ki këndim sglidhet i pari Vangjej.

*Prifti : E sa t'jemi bër të mirë të
gjegjemi Vangjejin Shejt i lutemi
t'in'Zoti.*

Lipisi, lipisi ...

I Jani 13, 31 - 18, 1.

In'Zot i tha dsënësëvet e' Tij: Nanë
e pati lëvdin i Biri i njeriut e Pe-
rëndia tek Ai u nderua. Në Perëndia
tek Ai pati nderin, edhe Perëndia ka
lëvdonjë Atë në vetëhé e shpejt do të
e lëvdonjë. Bijzit e mi, edhe pak U

jam me ju:kini të më kërkon, e ashtu si i thash Judhenjëvet: se atë ku U vete, ju ngë mëndë të vini; e nanë ju e thom juve. U ju jap një urdhuril të ri, të duhij mirë njeri t'jetërin: ashtu si U ju desha mirë juve, edhe të duhij mirë njeri t'jetërin. Kështu! ka t'ju njohien gjithë, se jini dsënësit e mi: paçit të dashur njeri me t'jetërin. I thot Atij Simon Pietri: Zot, ku vete Ti? Iisui ju përgjekj: Atë ku U vete, ti nanë ngë mëndë të më vish prapa, por ke pran të më vish prapa. I thot Pietri: përçë ngë mëndë u nanë të vinj prapa Tij?

Iisui ju përgjekj. Ti do t'vësh gjellën t'ënde për Mua? Me të vërtetë, me të vërtetë U të thom: Ngë ka t'këndonjë gjeli, njera çë ti tri herë ke të më mohosh.

Le t'mos tërbonet zëmbra e juaj: kini besën te Perëndia e t'e kini besën e-

dhë tek U. Te shpia e Tatës t'im janë shumë vende: e në mos ishë kështu!, ju e kisha thënë; U vete t'ju dërtonjë vendin për ju. E si të vete e të ju këm dërtuar vendin, pran U dua vinj pameta e ka t'ju marr juve me Mua, sa ku t'jem U, të jini edhe ju; e te ku vete U ju e dini, edhe dini dhromin.

E Tomasi i thot: Zot, na ngë e dim ku vete Ti, e si mëndë të dim udhën?

Iisui i thot atij: U jam Udha, edhe e Vërteta, edhe gjella; mos njeri vien te Tata veç se me Mua. Në kishët njohur Mua, kishët njohur rdhë Tatën t'im: e çë nanë ka t'e njihëni, por edhe e kini par. I thot Filipi: Zot, dëftona Tatën, e neve na arrën. Iisui i thot atij: Sa mot ka çë jam me ju, e ti, Filip, ngë më ke njohur? A çë ka par Mua, ka par edhe Tatën, e si thua Ti: dëftona Tatën? Ngë ke besë se U jam te Tata e se Tata isht tek U? Fialët çë U ju thom, ngë i flas nga vetëheja jime: e Tata çë mbet tek U, isht A çë bën veprat.

Kimëni besë, (kur ju thom) se U jam te Tata, e se Tata isht tek U: ndomës, më kini besë për këto vepra. Me të vërtetë, me të vërtetë ju e thom, se Kush ka besë tek U, veprat që U bën; ka t'i bënë edhe ai: po edhe më të mëdhà se këto ai ka t'i bënë: pse U jam e vete te Tata jim. E qëdo të lipëni mbi émbriin t'im, u kam t'e bënë, sa të jët ndertur i Jati tek i Biri. Në do lipëni gjagjë gjagjë mbi émbriin t'im, U ka t'e bënë.

Në më doni mirë, ju po ruani urdhurimet t'imë. E U dua t'i lutem Tatës, e Ai ka t'ju japënjë nj'atër Përgëzuar, sa të rrie bashkë me ju gjithëmonë, Shpirtin i së vërtetës, të çilin jeta ngë mënd' t'zënjë, se ngë e sheh e ngë e njeh: por ju e njihëni, se po mbet me ju e ka t'jet tek ju. U ngë dua t'ju lë të varfrë: po dua t'vinj prap tek ju. Edhë pakë e jeta ngë më sheh më. Por ju më shihëni, se u rronj e ju ka t'rroni. Tek ajo ditë ju ka t'njihëni,

se U jam te Tata jim e se ju tek U, edhë U tek ju. Ai që mban urdhurimet t'imë edhe i ruan ki isht ai që Mua më do mirë: e ai që mua do mirë, ka të jet dashur mirë ka Tata jim e U ka t'e dua mirë e ka t'i sblonem atij vetëhën.

I thot Iisuit Judha-jo Iskarioti:-
 që kle, se neve ke të dëftonesh, e jettës jo? Iisui ju përgjekj e i tha atij: në një më do mirë, fialën t'ime ka t'e ruanjë: e Tata jim ka t'e det mirë, e duam të vijëm tek ai e ka t'jésiëm tek ai. Ai që ngë do mirë mua, ai ngë ruan fialët t'ime: e fiala që ju gje-gjij, ngë isht jimia, por isht e Tatës t'im që më bërgoi. Këto të fola U juve kam bër psa gjënden me ju. Përgëzori pra, Shpirti Shejt, që Tata ka t'dërgonjë nbi émbriin t'im, Ai ka t'ju mësonjë gjithkujsh, e ka t'ju kujtonjë juve gjithë atë që U ju kam thënë.

Pakjia U ju lë, ju jap juve pakjien t'ime: U ngë ju e jap ashtu si e jep jeta. Mos të trazonet zëmbra juaj, as të trëmbet. Ju e gjegjëjt se U ju thash: Jam e vete e pra vinj tek ju.

ORTHROS I TË PRËMPTIES S'MADHE

Në më dejët mirë , ki't'gëzonij se U thash:vete te Tata;se Tata jim isht më i math se U. E nanë ju e kam thënë më para se të strekset,sa, kur të streksënjë,t'e kini besë. U ngë dua flas më shumë me ju,se isht e vien i Pari i kësaj jetie, e ki piesë me Mua s'ka gjë fare. Por sa t'njohënjë jeta,se U dua mirë Tatën e ashtu,si më urdhuroi Tata,U bënj. Ngrëhij,vemi këndisha. U jam dhria e vërtetë e Tata isht bulku. Nganjë vllastar që tek U ngë pie pemë,Ai e këpun;e nganjë vllastar që bie pemë,Ai e kjëròn,sa të bienjë pemë më shumë. Ju nanë jini kjëruam me atë fialë që kam folë juve. Ju mbëtëni tek U,edhé U tek ju.

Ashtu si vllastari ngë mëndë të bienjë pemë,në ngë mbetet ngjitur te dhria,ashtu edhé ju ngë mëndë,në mos mbetij tek U. U jam dhria,ju jini vllastarët;aì që kjëndron tek U , e U tek aì,ki bie shumë pemë:se pa klënë U,ju ngë mëndë të bëni mosgjë.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Në një ngë mbahet me Mua,ka t'jet shtur jashta si vllastari,e ka të thahet: e i mbëjedhiën ata e i shtien te zjarri e ata digjen. Në kjëndroni me mua,e fialët t'ime kjëndrojën tek ju,lipëni atë që doni e ka t'jet bërjuve. Mbë këtë isht lëvduar Tata jime se të bini shumë pemë,e kështu do të jini dsënësit t'imë. Ashtu si Tata Mua më deshi mirë,edhé U ju desha mirë:kjëndroni te të dashurit t'im. Në më ruashit ju urdhurimet t'imë,kini të kjëndroni te dashuria jime,ashtu si U kam ruajtur urdhurimet e Tatës t'im e mbetem te dashuria e 'mij.

Mbi këto shërbise U kam folë me ju,sa gëzimi i jin të mbetet tek ju,e gëzimi i jij të jet i plot.

Ki isht urdhurimi jimi jime: sa të duhij mirë njeri me t'jatin,ashtu si U ju desha mirë. Më të mathë të

dashur ngë ka njeri më se këta të dashur që ka ai që jep gjellën për mikjët e 'tij: e ju jini mikjët e mi, në ju bëfshit gjithë atë që U ju urdhuronj. U ngë ju thom në juve shërbëtorë, se shërbëtori ngë di atë që bën i zoti; por U ju thash juve mikjë, pse gjithë atë që U gjegja nga Tata jin, U juve e bëra sa t'e dsëjët.

Ngë jini ju që kini sgledhur Mua, por U ju kam sgledhur juve, e ju vura sa të veni e të bini penë e pena juaj të kjëndronj: sa andai që dë t'i lipëni Tatës t'im mbi embrin t'in, Ai t'ju e japënjë. Këtë U ju urdhëronj: sa të duhij mirë njeri me t'jatin. Në jeta ju do kekjë, t'e dini, se më para se juve, ajo Mua më ka dashur kekjë. Në ju ishët nga jeta, jeta kish t'dej mirë të saj. E pse ju ngë jini nga jeta, prandai jeta ju do kekjë. Mbani në mendë fialën që U ju thash: ngë ndo-

dhet shërbëtuat më i mathë se i zoti. Në kanë ndjekur Mua, edhe juve kanë të ju ndjekin. Në kanë ruajtur fialën t'ime, edhe t'ëjën kanë të ruajnë.

Por këto të gjitha ata ka t'i bëjën juve paj t'ëmbrit t'im, pse ngë njohin ata Kush më dërgoi. Në ngë kisha jardhur e në ngë kisha folë atireve, mëkatë ata ngë kishën e nanë ngë kanë si të pështrojnë mëkatën e 'tire.

Kush nban mbëri mua, i nban mbëri edhe Tatës t'in. Në ngë kisha bër ndër 'ta veprat që mosnjeri kurr nj'atër ka bër, ata mëkatë ngë kishën; nanë ata i kanë par, e kanë dashur kekjë Mua e Tatën t'im. Por (këtë kle) sa të mbaronet fiala e shkruame te ligja e 'tire: se më deshën kekjë dhurat (pa pasur ligjë). Kur pran të vinjë Përgëzori, që U kam t'ju dërgonjë nga Tata (Shpirti i së vërtetës që vien nga Tata) Ai ka t'bënjë martiri për mua. E ju edhe ka t'bëni martiri, pse që më para

ju jini me Mua. Këtë U ju e kam thënë, sa mos t'kini skëndal. Ka t'ju përzënë nga sinagogët; e ka t'vinjë hera që kush ju vret juve, do t'ket besë se i jep nder Perëndisë. E këto shërbise kanë t'i ju bëjnë juve, se ngë njohën Tatën, as njohën Mua. Por mbi këto U ju kam folë sa, kur të vinjë hera, të i kujtoni, se U ju i kam thënë: këto që përpara U ngë ju i thash, se isha me ju. Nanë U vete tek Ai që më dërgoi e mosnjeri tek ju më pien: ku vete?

Por, se U ju kam folë kështu, helmi ju mbëlloi zëmbren t'ëj. Po U ju thon të vërtetën: se isht mirë për ju, se U të vete; pse në ngë vete U, Përgëzoni (Shpirti Shejt) ngë do t'vinjë tek ju, por si të vete U, ka t'ju e dërgonj juve. Edhë Ai kur të vinjë, ka t'kjërtonjë jetën për mëkatën, për drejtërin, e për gjikinin.

Mbi mëkatën, pse ata ngë patën besë tek U; mbi drejtërin, pse U jam e vete te Tata jin, e ju ngë më shihëni më; mbi gjikimin pra, pse i Pari i kësaj jetie kle gjikuar. Edhë shumë shërbise kam t'ju thon juve, por nanë ngë mënd t'i kjellëni. Kur pran të vinjë Ai, Shpirti i së vërtetës ka t'ju udhëhëkjënë mbë gjithë të vërtetën, përçë Ai ^{ngë} ka të flasënjë nga vetëhëja e 'tij, por gjithë atë që ka gje gjur, ka t'flasënjë e ka t'ju thet më para atë që ka të strekset.

Ai ka të nderënjë Mua, pse Ai ka të marrënjë nga t'imët e ka t'ju e dëftënënjë juve. Gjithë atë që ka Tata i isht t'imët; andai thash, se Ai ka të marrënjë nga t'imët e ka t'ju e dëftënënjë juve. Edhë pak, e ngë më shihëni: e pameta pak, e kini të më shihëni, se u vete te Tata. Atë herë tsa vetë nga dsënësit e 'tij thanë ndër 'ta njeri t'jatrë: që vien më rar këtë që neve Ai na thot: "Edhë pak

e ngë më shihëni;e pameta pak,e kini të më shihëni se U vete te Tata?"

Thoshiën andai ata: Çë isht këta:"e-dhé pak"? na ngë dim për çë flet.

Ndëlgoi Iisui se dejën t'i piejën e i tha atireve:Mbi këtë shërbes ju ndër ju kërkoni të dini njeri me të jatrën,se ju thash:EDHE PAK,E NGË MË SHIHËNI;E PAMETA PAK,E KINI TË MË SHIHËNI ? Me të vërtetë,me të vërtetë,U ju thom,se ju kini të klani edhé të vajtoni,e jeta ka t'gëzonet;ju kini të helmonij , por helmi i jij ka t'priret në gëzin. Gruaja,kur t'i lehet, ka helm,se i jerdhi hera e 'saj;kur pra i ka ler diali,ngë kujtonet më ka helmi për gëzimin , se u le një njeri te jeta. Andai edhé ju nanì kini helm: pra kam t'ju shoh pameta e ka të gëzonet zëmbra e juaj, e gëzimin t'ëj mosnjeri mëndë të ju e ndsierënjë. E tek ajo ditë mosgjë ka t'më pjeni. Me të vërtetë,me të vërtetë ju e thom,se çëdo të lipëni Tatës t'im mbi embrin t'im,Ai ka t'ju e japënjë.

Njer më nanì ngë kini lipur gjë mbi embrin t'im:lipëni e ka t'kini,sa gëzini i jij të jet i plot. Këto shërbesë ju i kam thënë tue folë me parabulla:por vien hera kur ngë ka t'ju flas më me parabulla,po sbëluarith kam të ju rrëfienj mbi Tatën t'im. Tek ajo ditë mbi embrin t'ini kini të lipëni: e ngë ju thom se ka t'i lutem Tatës për ju përsé Ai ju do mirë Tata vet,pse ju më kini dashur mirë Mua,e kini pasur besë,se U dolla nga Perëndia. U dolla nga Tata e jerdha te jeta:përsëri lë jetën e vete te Tata. I thonë dsënësit e 'Tij:sheh,nanì Ti flet sbëluarith e ngë thua parabulla. Nanì dim se Ti di gjithkjish,e për Tij ngë i duhet se të të pienjë ndonjeri:prandai na kemi besë se Ti dolle nga Perëndia. Ju përgjekj atire Iisui:Nanì ju kini besë : Shi' se isht e vien hera,po edhé jerdhi nanì sa ju të jini shprishurë nganjë për 'të,e më lëni të vetëm,po s'jam s'jam i vetëm U ,se me Mua isht Tata.

Kështu U ju kam folë,sa t'kini pakje tek U. Te jeta ka t'kini helm,po bëni zëmërë: U e munda jetën. Iisui foli kështu e pra ngrëjti sit te kjiellia e tha: Tate,isht arrënë hera: Ti lëvdò t'ët Bir,sa edhe jit Bir të lëvdonjë Tij; ashtu si Ti i dhe zotëri mbi gjithë njeri,sa nga-një që Ti i dhe ,Aì t'i japënjë atireve gjellë të pasosme. Këjò isht gjella e pasosme,sa t'njohiën Tij,t'vetmin Perëndi të vërtët edhe Iisu Krishtin që Ti dërgove. U Tij të lëvdova mbë dhet: veprën që Ti më ke dhënë të bëja,U e sosa: e nani Ti lëvdò Mua,Tate,me vetëhën t'ënde ndë lëvdì që U kisha me Tij më para se t'ishë jeta. U dëftova émbrin t'ënt njerzëvet që Ti më ke dhënë nga këjo jetë. Ishën t'atët e m'i ke dhënë Mua,e ata kanë ruajtur fialën t'ënde. Nani kanë njohur se gjith'atë që ti më ke dhënë,vien ngak Ti.Pse të folët që Ti më ke dhënë,U ja kam dhënë atireve e ata e muartin e njohën me të vërtetë,se'n Teje U

dolla edhe patën besë se Ti më dërgove. U për ata lutem,ngë lutem për jetën;po për ata që Ti më ke dhënë,se janë t'atët. E gjithë t'imet janë t'otet,e t'otet janë t'imet e u kam klënë lëvduar tek ato. E U ngë jam edhe më në këtë jetë,e këta janë në këtë jetë e U jam e vinj tek Ti. Ati i shejt,mbë émbrin t'ënt ruaji Ti ata që më ke dhënë,sa t'jen'njzë si jemi Na. Kur isha me ata te jeta,U i ruaja mbë émbrin t'ënt. Ata që më ke dhënë U i ruajta e mosnjeri nga ata u sbuar po vetëm i biri i sbierries,sa të mbaronet e Shkruamëja. E nani jam e vinj tek Ti , e këto u i thom ,si ndodhem në jetë edhe,sa ata të ken të plot gëzimin t'im ndë vetëhé të 'tire. U ja kam dhënë atireve fialën t'ënde;e jeta i deshi kekjë,se ata ngë janë të jetës,ashtu si U ngë jam të jetës.

U ngë lip t'i ndsiersh nga jeta, po lip sa t'i ruash nga i ligu. Ata ngë janë të jetës, si edhe U ngë jam i jetës. Shejtëroi Ti tek e vërteta e jote: Fiala jote isht e vërteta. Ashtu si Mua Ti më dërgove te jeta, edhe U i kam ata dërguar te jeta. E paj t'atire U shejtëronj vetëhën t'ime, sa edhe ata të jenë shejtëruarë mbë vërtëtë. Por ngë lutem vetëm për këta, se edhe lutem për ata që do t'ken besë tek U me fialën e 'tire, sa të gjithë të jenë njëzë, ashtu si Ti, Tata, je tek U e U tek Ti, të jenë njëzë ata tek Na: sa jeta të ket besë se Ti më dërgove. Edhe nderin që Ti më ke dhënë U atireve ja kam dhënë sa t'jenë njëzë ashtu si Na jemi po një. U tek ata e Ti tek U sa të jenë të sosurë mbë një e sa jeta të njohënjë se Ti më dërgove e se i ke dashur mirë ata ashtu si Mua më ke dashur mirë.

Tate, U dua se ku jam U të jenë bashkë me Mua edhe ata që më ke dhënë, sa të shohiën lëvdin t'ime që më ke dhënë: pse Ti më deshe mirë që më para se të stisurit e jetës. At i dërrëjt, jeta ngë të njohu, por U të njoha e këta më njohën, se Ti më dërgove.

E atireve bëra të njohiën émbrin t'ënt e ka t'bënjë t'e njohiën edhe, sa tek ata të jet ajo dashurë me të çilën Ti më deshe mirë: edhe U të jem tek ata.

Të thënit kështu duall Iisui bashkë me dsënësit e 'tij e vate mb'at'anë përroit e kjedhronit teku ishë një kopësht te çili hiri Ai edhe dsënësit e 'Tij.

*nga herë, si sos Vargjeji,
thomi:*

Lëvdì të njomës Zëmërës s'ate

Lëvdì dashamirësìs s'ate

Lëvdì të përunjurit t'at

Se me-hir deshe të jipeshe vde-
kjies për ne !

Δοξε τῆ μακροθυμία σου, κύριε, δόξα σοι
φίλων θρόνου σου δεσποτά. Δοξε τῆ

Α n t i f o n a e 1 συνκαταβαθεῖς

"Αρχοντες λαῶν ...

τον ἄγιον
στυγαγγμων
παρεδουης
εις
Οὐκ
τον

Të Parët e popujvet u mbëjodhën kun-
dra t'in'Zoti e kundra Krishtit t'Tij

Λόγον παράνομον ...

Një të ngalesur të pa-ligjëparakjitën
kundra Meje. O Zot, oZot, mos më le.

Τὰς αἰσθήσεις...

Njenjat t'ona të pastra faliëm Kri-
shtit e si mikjë të 'tij bëjëm fli-
jë shpirtrat t'anë për Atë e mos mbi-

temi si Judha te përkujdeset e gjellës;
po te të brëndëshmit e zëmbravet t'ona
le të thërresiëm:Ati jinë që je në kji-
ell,lirona nga i ligu.

dhoksa ...kje nin...Παρθένος ἔτεκες; ;. 7X

Virgjërë linde, Virgjërë kjëndrove, Më-
më e panusërte, Mëri, Mëma e t'in'Zoti.

Lutu Krishtit Perëndia jinë të na sh-
pëtonjë.

A n t i f o n a e 2

"Εδραμε λέγων ...

Rrodhi Judha t'i thëshëj shkruesëvet
të paligjë:që doni t'më jipëni e u ju
e jap te duart? E Ti pa klënë par ndo-
dheshe në mes t'atireve që flisiën mbi
Tij. O zëmërënjohës, shpëtò shpirtrat
t'anë.

'Εν ἑλέει ...

Me dashurì shërbëjëm t'ën'Zonë si bë-
ri Marieja te darka e mos lëhemi të
jemi marrë nga lakmia e 'rrgjëndit sa
t'jemi gjithëmonë me Krishtin Perëndi.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

dhoksa ... kje nin ... " ΟΥ ἔτεκες.

Mos le të parkalësësh kurdoherë Atë që Ti linde, o Virgjërë, me viershë të pandëlguashëm, Mikun e njeriut, sa të ruanjë nga rrëzikjet, ata që rriedhiën tek Ti.

Α ν τ ι φ ο ν α ε 3.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν... ηχος β'

Për të ngjallurit e Lazarit, o Zot, fëmija e Ebrenjëvet ulurijën Tij O-SANNA o Njeridashës; po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj .

'Εν τῷ δείπνῳ σου ...

Që më para te darka, o Krisht Perëndi, thëshie dsënësëvet t'atë: një ngak ju ka të më trathëtonjë; po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj.

Ἰωάννη ...

Janit që të piej, o Zot, çili ishë përdhënësi, Ti ja ftove me anën e bukës, i po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια...

Me tridhietë dënarë e një të puthie dinake kërkojën Judhenjtë të të vrisiën; po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj.

'Εν τῷ νικητῆρί σου...

Pas që i lajte, o Krisht Perëndi, i lipie dsënësëvet t'atë: bëni kështu ju si patët bër; po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε...

Rrini sgjuarë e parkalesni, mos të bini në ngarie, Ti o Perëndia jinë thëshie dsënësëvet t'atë; po i paligji Judhë ngë deshi të ndëlgoj.

dhoksa; ..kje nin ... Διάσωσον ...

Lirona Ti nga çëdò rrëzikje, Ti Zonj'e Mëm'e t'Lartit, se të gjithë pas Perëndis tek Ti na po rriedhiëm, si në mur pa të çar edhe te mbrojtësia.

ἔτι καὶ ἔτι...

"Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασται
τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς
ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς...

Κάθισμα: Ἐν τῷ δείπνῳ... *Hxos fepos*

Te darka, si ushkjeje dsënësit t'atë,
e njihie mendimin e trathëtis e kjër-
tove Judhën për 'të mbigjithë se dije
se aì ishë i pandrekjshëm, po sa gji-
thë të dijën se jipeshe me-hir te du-
art e 'tire sa t'rrëmbeje jetën nga
armiku. O zëmëgjerë, paçe lëvdì!

I DIJTI VANGJËJ
(Jani XVIII, 1-28)

Tek ai kjërò duall Iisui bashkë me
dsënësit e 'Tij e vate mb'at'an'për-
roit e kjedhronit, te ku ishë një ko-
pësht, te çili hiri Aì edhé dsënësit
e 'Tij. Atë vend njihëj edhé Judha
çë ish'e jipëj në duar Iisuin: pse
disa herë mbëjidhej atië Iisui bashkë
me dsënësit e 'Tij. Andai Judha mori

lusmën ushtarësh e shërbëtorët që i
dhanë të Parët e priftravet e Farise-
njtë e vate atië me hërnare e vrava-
shke e me armë. Iisui, se e dij gji-
thë atë që ish'e i vij mbi 'të, i dol-
li përpara e i tha atireve: Kë kërko-
ni? Ju përgjegjën Atij: Iisu' Nazare-
nin. I thot Iisui atireve: Jam U.

Judha, që ish'e ja jipëj në duar,
ishë edhé aì bashkë me ata. Ashtu'
si Iisui i tha atireve: Jam U; ata u
shtun prapa e ran te dheu. Pra pame-
ta Iisui i piejti: Kë kërkonì ?

E ata thanë: Iisu Nazarenin . U për-
gjekj Iisui: ju e thash se jam U:
në pra kërkonì Mua, lenii këta të venë;
e këtë sa t'mbaronet fiala që Ai ki-
shë thënë: se "U ngë kam sbierrë mos-
njërin tek ata që Ti më ke dhënë".

Atë herë Simon Pietri, se kishë shpa-
tën, e holkji e i ra shërbëtorit e
Kriepriftit e i preu veshin e drejt:

këtij i thoshiën Malku. Por Iisui i tha Pietrit : vur shpatën t'ende te milli ;kjelkjin që Tata Mua më ka dhënë,ngë ka t'e pi U ? Ushtarët pra ë kaptenja e shërbëtorët e Judhenjëvet e zun Iisuin e e lidhën e e kjellën më para te Anna,se ishë ki i viehërri i Kajafës,i çili ishë krieprifti i atij viti. Kajafa ishë ai që kishë dhënë këshill Judhenjvet se isht mirë sa të vdesënjë një njeri vetëm për popullin . E Iisuit i vej prapa Simon Pietri e jatëri dsënës: e ki dsënës ishë i njohur ka Krieprifti e hiri bashkë me Iisuin te trémeja e Kriepriftit;por Pietri u mba jashta kaldera. Pra jatri dsënës që ishë njohur nga Krieprifti dolli e ,posa foli me gruan te dera,bë të hij Pietri. E shërbëtorja e derës i thot Pietrit: mos edhé ti je nga dsënësit e këtij njeriu? Ai thot: Ngë jam; E shërbëto-

rët e punëtorët rrijën të ngroheshin atië shtuara te ziarri që kishën bër se bëj tëtim:e Pietri ishë me ata shtuara e ngrohej. Krieprifti pra i piejti Iisuit mbi dsënësit e 'Tij e mbi të mësuarit e 'Tij. Ju përgjekkë Iisui: U kam folë jetës sbëluarith:U U gjithë herët kam mësuar te singoga e te Faltoreja,teku mbëjidhen Judhenjtë nga gjithë anët e ngë kam folë mosgjë fshehur:përçë më pien Mua? Pieji atireve që më kanë gjegjur mbi atë që atire kam folë:shi' se ata e din mirë atë që U kam thënë. Si Iisui tha kështu,një nga shërbëtorët që ishë atië përpara,i dha Iisuit një shplakë e i tha:kështu ti përgjegje kriepriftit? Iisui ju përgjekkë atij: Në u folla kekjë,dëftomë që thash për të kekjë; në pra fola mirë,përçë m'e kërset?

E Anna dërgoi Iisuin lidhur te Kajafa,Krieprifti. Simon Pietri ishë atië

çë rrij e ngrohej. Ata shërbëtorë andai i thanë atij: mos edhe ti je një nga dsënësit e 'Tij? Ai e mohoi e tha: U ngë jam ; I thot një nga shërbëtorët e kriepriftit, i çili ishë gjëri i atij kuj Pietri i kishë prer veshin: ngë të pash u te kopështi me atë? E pameta Pietri e mohoi e njëiherie gjeli këndoi. E nga Kajafa pra bijën Iisuin te pretorii. Ishë edhe menatnet nji-ze e ata ngë hijtën te pretorii mos të ndoheshën, por sa t'hajën Pashkët.

A n t i f o n a e 4.

Σήμερον ὁ 'Ιούδας...

Sot Judha lë t'ën'Zonë e lidhet di-allit; lakmia e 'rrgjëndit e verbon; sbier dritën e bie te të errëtitë.

Vërteta si mënd't'shihëj më , pas çë shiti për tridhietë dënarë Dritën?

Po për ne u ngre Ai çë do t'vuanjë për jetën. Atij thomii: O Ti çë vuan me e për njerëzit, paçe lëvdë !

Σήμερον ὁ 'Ιούδας παραποιεῖται

Sot Judha shtihet si i lutëshëm e bënet i huaj i huaj Hirit; tue klënë dsënës , bënet për dhënës. Me siellie miku ai pështron trathëtën. Më se dashurin e t'in'Zoti i patrushmi do tridhietë dënarët tue prijtur Sinedhrin i të palligjëvet. Po na çë kemi te Krishti shpëtimin Këtë lëvdëjëm .

Τὴν φιλοδελφίαν...

Duhemi mirë me dashurë vëllaznore si vëllëzër në Krishtin e mos të jemi të thatë përpara të afërmit t'ënë sa mos të jemi dënuar si shërbëtori pa lipisë për haromët e pra mos të pendonemi si Judha pa fituar gjë .

dhoksa ... kje nin ... Δεδοξασμένα *ηχοςα'*

Sa lëvdi u kanë thënë për Tij gjithëkund pse Ti Bëresin e gjithësis e linde si njeri, o Mëri Mëma e t'in'Zoti, Virgjërë e për lëvduashme.

Antifona e 5.

‘Ο Μαθητής του διδασκάλου...

Dsënësi i Mësuesit pranoi qmimin e me tridhietë tsopa 'rrgjëndi shiti t'ën'Zonë tue ja dhënë me një të putur të rrem të Paligjëvet sa t'e vrisiën .

Σήμερον ἔλεγε...

Sot Bëresi i kjiellit e i dheut i tha dsnësëvet e 'tij:arruri hera:Judha për dhënësi jim ë këtu'. Mosnjeri të më mohonjë kur të më shohënjë te krikjia në mes t'di kusarëve. Do të vuanj si njeri, por ata që do t'kenë besë tek U , ka t'i shpëtonjë.

dhoksa;...kje nin;... 'Η ἀρρόήτως... *ηχοςπλ.β'*

O Virgjërë që së voni zure në gjie e linde Kriuesin t'ënt vet me vier-shë të pathënëshëm,shpëtò ata që Të madhërojën .

Antifona e 6.

Σήμερον γρηγορεῖ...

Sot Judha rri sgjuar sa të trathëtonjë t'ën'Zonë,Shpëtuesin i jetës më para se jetët të jetëvet,Atë që me pesë bukë tsiti lusmën. Sot i paligji mohon Mësonjësin;dsënësi trathëton të Zotin;me'rrgjënd shet Kë me mannën ushkjeu njeriun.

Σήμερον τῷ σταυρῷ...

Sot Judhenjtë vun te krikjia t'ënë Zonë,Atë që me një dru ndajti dejtin e i udhëhekji në shkretirë. Sot me shtizën shpojën brinjën e Atij që për ata mundoi Egjiptin me plagë e i dhanë të pij tamëth Atij që i ushkjeu me mannën .

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ εἰκούσιον

Kur Ti veje me-hir të vuaje i thë-
shie dsënësëvet:as për një orë kletë
të mirë të rrijët sgjuarë për mua e
më taksët se dej të vdisiët për mua ?

Shihëni si Judha ngë flë, po përga-
titet shpejt të më dorëzonjë të pali-
gjëvet. Ngrëhiq , parkalesni sa mos-
njeri të më mohonjë si t'më shohënjë
mbi krikjien. O lipisiar,lëvdì Tij!

dhoksa ...kje nin... Χαῖρε Θεοῦ... *ηχος παπῆς*

T'falemi , o Mëma e t'in'Zoti që mban
në gji të pambajturshmin në kjell.

T'falemi , o Virgjërë,ligjërata e Pro-
fetravet me anën e të çilës neve ndri-
ti Emanuili. T'falemi,Mëma e Krishtit
Perëndi.

eti kje eti .....

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος ...

Çë isht të bëri të trathëtoje Shpë-
tuesin?mos të largoi nga shokjëria e
Apostojvet? mos të ndsori dhuratën e
të shëndoshurit?mos si haje me ata të
përzuri nga triesa? Mos si i laj këm-
bët t'jerëvet t'otet i përbuzi? Oh,si
i harrove gjithë këto të mira! Mosmi-
rënjohësin t'ënde nanë e njohiëm gjì-
thë e ligjëronet i papërkrahurshmi
durimi i 'Tij e lipisia .

I TRETË VANGJËJ
(Mt.XXVI,57-75)

Tek ai kjërò ushtarët,posa që zun
Iisuin,e kjellën te Kajafa,krieprifti,
teku shkruesit e plekjtë u kishën mbë-
jedhurë. Pietri i vej prapa për së
largu njera te trémeja e kriepriftit:
e si hiri brënda mori t'ujej bashkë
me shërbëtorët sa t'vërrej si sosëj.

Të Parët e priftravet e Plekjët e gjithë ajo mbëledhie kërkujnë deshmë të rreme kundra Iisuit sa t'e vrisin, e ngë i gjetën.

Edhé megjithë se jerdhën disa deshmitarë të rremë ngë i gjetën: pran u kjasën di të rremë e thanë: "ki ka thënë se " U mëndë të gorromis faltoren e Perëndis e t'e stis te tri ditë".

U ngre Krieprifti e i tha Iisuit: Ti mosgjë përgjegje mbi atë që këta thonë kundra Tij? E Iisui rrij pa folë. E Krieprifti u përgjekj e i tha: të thërres me be për Perëndin të gjallë, të na thuash, në Ti je Krishti i Biri i Perëndis. I thot Iisui: ti e ke thënë, po edhe U të thom, se që nanë ka të shihëni të Birin e njeriut ujur tek e dërejta e pushtetis s'Perëndis, edhe të vinjë mbi mjekullat e kjielliës. Atë herë Krieprifti shkajorri pethkat

e 'tija tue thënë: se shtu llastimë: që e duam më të kemi deshmë? Shi' nanë ju e kini gjegjur llastimën. Që ju duket juve? E ata u përgjegjën: isht ai fajtuar për vdekje.

Atëherë i pushtijtën te fakjia e 'tij e i ran me grushte e i dhanë shplaka, tue thënë: Ti, o Krisht, thuajna si Profet, kush t'e kërsiti? E Pietri rrij ujur jashta te trémeja; e ju kjas atij një vajzë tue thënë: edhe Ti ishe bashkë me Iisuin Galileun. Ai e mohoi përpara gjithëve tue thënë: u ngë di që ti je thua. E si mori të dilëj te dërra e pa nj'atër e i tha: atëreve atie: edhe ki ishë bashkë me Iisuin Nazarenin. E ai pameta tue bër be e mohoi: u ngë e njoh atë burrë.

Mbi tsa pak ata përpara u kjasën e i thanë Pietrit: vërteta edhe ti je një

nga ata:se edhe të folët t'at të bën të njihresh. Ahierna zu ai të nëmëj, të bëj be e rrëfé:se u ngë e njoh atë njeri. E te gjithë një herë gjeli këndoi. E u kujtua ahierna Pietri nga fiana e Iisuit,çë i kishë thënë:se më para se të këndonjë gjeli , ti mua tri herë ka t'më mohosh. E dolli jashta e klajti me helm.

Lëvdì .... v.f. 230

A n t i f o n a e 7.

Τοῖς συλλαβοῦσι Σε παρανόμοις

Të paligjëvet që të vun duart sipër me durim po thoshie: në ju kësitët Delmerin e shprishët dimbëdhietë dellet,dsënësit t'imë,U mënd't'kisha t thërritur më shumë se dimbëdhietë Lëgjonë ëngjëjish të ndodheshën këtu'.

246.

Po jam zëmëmthë sa t'mbaronet qëdò i panjohur e i fshehët U ju kisha sbëluar me gojën e Profetravet. O i Madh'in'Zot,paçe lëvdì!

Τρίτον ἀρνησάμενος ...

Posa të mohoi tri herë Pietri u kujtua njëihërie nga atë që i kishe thënë e të fali lotë pendimi. Ijëmë afër, o Perëndi, e shpëtomë.

dhoksa...kje nin... 'Ως πύλην... ηχος πης

Himnojëm të gjithë shejten Virgjërë që isht dera e shpëtimit,parraisi i gëzimvet,rëja e dritës s'pasosme. Thomii : g ë z o u !

A n t i f o n a e 8.

Εἶπατε παράνομοι...

Thoni,o ju të paligjë,çë gjegjëjt ju nga Shpëtuesi jinë:ngë na shpalli Ai Ligjën e mësimet e profetravet ? Si atëherë menduat të ja jipiët te dua art Pilatit Fialën e Perëndis e Shpëtuesin e shpirtravet t'anë?

247.

Σταυρωθήτω ἔκραζον ...

Le t'jet vënë ngrikjë ! lurijën ata
çë gjithëmonë u kishën ushkjër me
dhuretët t'ote. Vrasësit e të dërej^s
tëvet lipiën të jet lënë i lir ,në
vend të Mirëbëresit,një katil.

Ti rrije pa folë tue duruar të pa-
kjëndruashmit e 'tire përçë deje të
vuaje e të na shpëtoje.

dhoksa...kje nin..."Οτι οὐκ ἔχομεν..." *Hxos B*

Posa ngë kemi kudsime për të shumëtat
mëkatë t'ona,vuru për në mes Ti tek
Aì çë leu ngah Ti,o Virgjërë Mëmë e
t'in'Zoti. Shumë mëndë parkalesia e
njëi mëmie sa t'sbutsonjë të Zotin.
Mos përbuz lutiet e të mëkatruamëvet,
o gjith'e ponisëshme,pse kush me-hir
deshi të duroj te kurmi i 'tij për ne
ishtë lipislar e mëndë të shpëtonjë .

Antifona e 9.

"Ἐστησαν τὰ τριάκοντα..."

I paçmuashmi kle çmuar tridhietë dë-
narë nga të bijët e Israelit.

Rrini sgjuarë e parkalesni mos bini
në ngarie;shpirti ishtë gati,po mishët
ë të dobët:prandai rrini sgjuarë.

Ms.68,22 "Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα..."

E më dhanë për të ngrënë tamëth e të
pija më dhanë uthullë.

Ms.40,11. Po Ti,i Madh'in'Zot,kijmë
lipisët e ngrëjmë;ata do 'ti shpagueanj
U.

dhoksa...kje nin ... Οἱ ἐξ ἐθνῶν..." *Hxos*

Na nga gjithë kombet të himnojëm,o
Mëma e dëlirë e t'in'Zoti,se na linde
Krishtin Perëndin t'ënë,Atë çë paj
tënt na liroi neve njerëzë nga mahki-
mi.

ἔτι καὶ ἔτι...

"Ἴνα σεσωσμένοι ψυχῆ τε καὶ σώ-
ματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ
παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν
καὶ εὐλογημένον ὄνομα σοῦ τοῦ
Πατρὸς...

καθ. Ὡ πῶς Ἰούδας...

Oh, si Judha, më para dsënës jiti, mej-
mejton kundra Teje trathëtin !?

Bëri darkë bashkë me Tij me gënjim-
o i kekjédashësi e i prapit-e pran
shkoi e i tha priftravet: çë më jipë-
ni e u ju dorzonj Atë çë shtipi Ligjën
e dhunoi Faltoren? O Zot i zëmëremath,
paçe lëvdì.

I KATËRTI VANGJES

(Jani 18, 28-19, 16)

Tek ai kjërò ata bijën Iisuin te
Pretorii: ishë edhé menatnet njize e
ata ngë deshën të hijën te Pretorii
mos të ndoheshën, sa t'hajën Pashkët.
Pilati andai dolli jashta tek ata e

i tha atireve: mbë çë ju do t'e ngale-
sni këtë njeri? Ju përgjegjën e i tha-
në atij: në mos ishë një çë bën të ke-
kjë, na ngë t'e kishëm prur përpara.

Ahierna Pilati i tha atireve: mirrnie
e gjikonie me Ligjën t'ëjë. Por Ju-
dhénjtë i thanë atij: na ngë mëndë të
vrasiëm njeri. Sa të mbaronej fiala e
Iisuit çë tha tue dëftuar me çilë vde-
kjie kishë Ai të vdisëj.

Andai hiri pameta te pretorii Pilati
e thërriti Iisuin e i tha: Ti je Rre-
gji i Judhénjëvet? Ju përgjekj atij
Iisui: ngak ti thua këtë a t'e thanë
të t'jerë për Mua? Pilati ju përgjekj:
mos jam u Judhé? Gjindia jote e të Pa-
rët e priftravet të lanë te duart t'i-
me: Ti çë ke bër? Ju përgjekj Iisui:
rregjëria jime ngë isht nga këjò jetë:
në ishë nga këjo jetë rregjëria jime,
shërbëtorët t'imë ki t'zësheshën sa

mos t'isha dhënë te duart e Judhënjëvet: po rregjëria jime ngë isht këndeje.

Andai i tha Pilati: kështu rrekj je Ti? U përgjekj Iisui: Ti vet e thua se U jam rrekj: prandaj U u leva jerdha te jeta, sa të bënë deshmë të Vërtetës. Nga-një që isht nga ana e të Vërtetës, gjegjet zërin t'im.

I thot Pilata: që isht e Vërteta? E tue thënë kështu dolli pameta jashta te Judhënjtë e i tha atire: U ngë gjenj tek Ai ndo-një faj.

Isht zakonë tek ju se ju lëronj një te Pashkët: doni andai se t'ju lironj Rregjin e Judhënjvet? Por ata zun të lurijën pameta të gjithë: jo këtë, po lërena Barabën: sihë Baraba një kusar.

Atë herë mori Pilati e mënd'e dërsëlluan. E ushtarët pleksën me glëmba një kurorë e ja vun mbi kriet, e i shtun ngrah një të veshurë të kukje e i thoshien: T'falemi, o Rregji i Judhënjëvet,
252.

e i jipiën shplaka.

Dolli pra Pilati pameta jashta e i tha atire: shi'ju e bie jashta sa t'e dini se tek Ai u ngë gjenj ndo-një faj. Andai Iisui dolli jashta, tue pasur kurorën glëmbash e mëndillin të kukjës ngrah. E Pilati i tha atireve: SHI' NJERIU!

Por si e pan të Parët e priftravet e shërbëtorët zun të ulurijën tue thënë: vure ngrikj Atë. I thot Pilati: mirnie ju e vërnje ju ngrikj: u ngë gjenj tek Ai faj. Ju përgjegjën atij Judhënjtë: na kemi një Ligjë; e me ligjën t'ënë Ai ka të vdesënjë; se Ai bë vetëhën Bir i Perëndisë.

E kur gjegji Pilati këta të folë më shumë u trëmp. E hiri te pretorii pameta e i tha Iisuit: ngaha je Ti? Iisui ngë i dha atij përgjegje.

Andai i thot Pilati: mua ngë më flet? Ngë di Ti se u kam pushtetie të të lë të vetsh?

U përgjekj Iisui:ngë mëndë të kishe
pushtetie mbi Mia,në mos ngë t'u ki-
shë dhënë 'n së larti. Andai ai çë
më dha te duart t'ote ka mëkatë më
të madhe. Çë ahierna Pilati kërkoj
t'e lëj të vej. Po Judhënjtë po lu-
rijën tue thënë:në ti lë këtë të ve,
ti ngë je mik i Çesarit. Kush bën
rrekjë vetëhën e 'tij,ai vete kundra
Çesarit.

Prandai Pilati,të gjegjurit këta të
folë muar e kjelli jashta Iisuin e u
vu t'ujej mbi thronin te vendi çë i
thonë lithostrotos , çë ebraisht
thonë gavathà .

E ishë e Prëmtia e Pashkëvet,si e
gjashta orë,e i thot Judhenjvet: shi'
rregji i jij .

E u vun të lurijën:ndsire,ndsire,vu-
re ngrikjë. I thot atire Pilati: rre-
gjin t'ëj ka t've ngrikjë ? U përgje-

gjën kriepriftrat: na ngë kemi t'jatër
rrekjë më se Çesarin.

E ahierna mori e ja dha atire te du-
art sa t'e vëjën ngrikjë.

Lëvdi ....

A n t i f o n a e 10.

'Ο ἀναβαλλόμενος φῶς...

Ai çë vishet me dritë si me një mënt
parakjitet milikurë te gjikatoria e
nga duar çë Ai vet bëri merr shplaka,
te fakjia. Një popull i paligjë vë në
krikjë Rregjin e lëvdës. Ahierna u
shkjuarr ndish villi i Faltores;dielli
u err sa mos të shihëj shajtur Perën-
din përpara t'Çilit gjithkjish dridhet;
Atë le t'proskjinisiëm.

'Ο μαθητής...

Dsënësi mohon,kusari thërret:kujtomë,
o Zot , te rregjëria jote.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

dhoksa...kje nin... Εἰρήνευσον...

ηχος πη.β

Jip pakjien jetës, o i Madh'in'Zot,
Ti që pranove të visheshe me mishë
nga Virgjëra për shendetën e shërbë-
torëvet t'atë sa na gjithë një zë të
t'japiëm lëvdë Tij, o Mik i njeriut.

A n t i f o n a e 11.

'Αντὶ ἀγαθῶν...

Në vend të të miravet që i bëre, o
Krisht, farës e Israelit, ata të vun
në krikjë e të bën të pije uthuhë e
tamëth. O i Madh'in'Zo, mos i paguaj
si i nget të bënavevet e 'tire, pse ngë
ndëlguan të përunjurit t'atë.

'Επὶ τῆ προδοσίᾳ...

Ngë u tsitën Judhënjtë me trathëtën;
të tundurit krei i shtuan edhe të sha-
ra e të kjeshura. Po Ti, o Zot, se
ata mejtuan kotësira kundra Teje, mos
i paguaj pas vepravet e 'tire.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

Οὐτε γῆ ὡς ἐσείσθη ...

As kur dheu u shkunt, as kur gurët
u çajtën, u bindën të bijët e Israe-
lit, as kur u shkjuarr villi i Falto-
res, as kur të vdekurit u ngjallën.

Po Ti, o Zot, se ata mejtuan kotësira
kundra Teje, mos i paguaj pas vepra-
vet e 'otare.

dhoksa...kje nin... Θεὸν ἐκ σοῦ... ηχος πη.β

E njohëm Perëndin që mori kurm ngah
Ti, o Mëma e 'tin'Zoti Virgjereshe q
e vetmia e bekuame, e vetmia e dëlirë.

Andai pa pushim tu të kënduar të ma-
dhërojëm.

A n t i f o n a e 12.

Τάδε λέγει Κύριος...

O populli jim, që të bëra, thot in'Zot,
a mbi që të helmova? Të verbërëvet
t'atë i dhash dritën, pastrova të ger-
bulët, njeriun shtur te shtrati t'e
ngrëjta. O populli jim, që të kam bër,

çë më paguan kështu'? Në vend të man-
nës më jep tamëth; në vend uji, më jep
uthullë; në vend të më duash mirë, më
vu ngrikjë. Ngë dua më të tju jem pe-
shtrimi: dua të thërres kombet e ata
ka t' më lëvdojnë me Atin e me Shpir-
tin e U dua t' i jap atireve gjellën
e pasosme.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ ...

Sot villi i Faltores tue u shkjierr-
rë kjërton të paligjët, e dielli fsheh
rrëmpat e 'tij, tue par t'ën'Zonë vënë
ngrikjë.

Οὐ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ...

Kori i Apostojvet i thot sot ligjë-
tarëvet e Israelit: o judhenjë e fa-
risenjë, vërreni faltoren çë ju prishët,
vërreni kjenkjin çë ju krikjëzuat.

E vut te varri ; po Aì me pushtetin
e 'tij u ngre. Mos gënjenij, o Judhé-
një: isht Aì çë ju shpëtoi te dejti
e çë ju ushkjeu në shkretirë. Aì isht
gjella , Aì drita e pakjia e jetës.

dhoksa... kje nin, : Χαῖρε ἡ πόλις... Ἡ Χοστὴ γ'

T'falemi, o dera e Rregjit për të çil-
lën i Larti vetëm shkoi tue e lënë të
vulosurë për shëndetën e shpitravet
t'anë.

eti kje eti .....

"Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ....

καθισμα "Ὅτε παρέστης τῷ Καθάφα

Kur , o i Madh' i 'm'Zot, u parakjite
Kajafës e Ti , Gjikëtari , klve dorë-
zuar Pilatit, fukjët e kjielliavet nga
frika zun të dridheshën. Ahierna Ti
klve ngrëjtur mbi Drurin në mes di
kusarëve e Ti i pafajshmi klve nëmë-
ruar ndër te kekjitë sa t'shpëtoje
njeriun. O Zot i duruashëm, paçe lëv-
dì !

I PESËTË VANGJES
(Mt.27,3-32)

Tek ai kjërò kur pa Judha se Iisui kle gjikuar për mortë,u pendua e mori tridhietitë dënarë të 'rrgjëndë e ja prori kriepriprvet edhe Plekjëvet, tue thënë: U mëkatrova,se ju dhash te duart gjak të pafajshëm. Por ata i thanë: çë e duam na ? ti ka t'e vërresh.

E ai shturi atië te faltoria të 'rrgjëndit e jiku e vate u vuar. Kriepriprtrat pran muartin atë dënarë të 'rrgjënd e thanë:ngë isht drekjë se këta t'i vëm te tesori i Faltores,se janë çmim gjaku. E ata mbajtën këshill e blen me atë dënarë dheun e shtëmbarit për të varrëzuarit të huajit. Andaj kle thërritur ai dhe "dhe gjaku" njera më nanë. Ahierna u mbarua e thëna e Profetit Jeremë çë thot:"e

muartin tridhietit dënarë të 'rrgjëndë,çmimin e të çmuamit,të atij çë kle çmuar nga të bijët e Israelit e ja dhanë të blijën dheun e atij çë bën kjeramidhe,ashtu' si më kishë urdhruar in'Zot.

E Iisui u ndoth përpara Kreut e vendit e Kreu i piejti tue thënë: Ti je rregji i Judhënjëvet ? E Iisui i tha atij: Ti vet e thua. E kur e ngalesiën të Parët e priftravet edhe Plekjët,Ai ngë i përgjegjej gjë fare. Ahierna i thot atij Pilati: ngë gjegje Ti sa deshmojën kundra Teje? E atij ngë u përgjekjë te mosnjera fialë,akjë se i Pარი famasej fort. Për ditën e kremties kishë zakonë Kreu i vendit t'i lëshoj gjindes një të lidhur,kë dejën ata.

E kishën ahierna një të lidhur të njohur,çë i thoshiën Baraba. E kur ata ishën atië bakëmbëjëdhurë,Pilati i

tha atire:kë doni ju të ju lëshonj?
Barabën o Iisuin që thoni Krisht ?

Se dij se ja kishën dhënë te duart për smir. E si rrij ujur mbi thronin e Ligjës i dërgoi të thënë gruaja e 'tij: mosgjë të kesh ti me atë të Dëréjt,se sot për atë u reva shumë te ëndërria. E të Parët e priftravet e Plekjët shtijtën gjindet të lipiën Barabën e Iisuin t'e vrisiën.

Ju përgjckjë pra Pilati e i tha atireve:çilin doni ju t'ju lë nga të di?

E ata i thanë :Barabën. I thot atire Pilati: e që ka t'e bënë Iisuin që thonë Krisht ? I thonë atij të gjithë: le t've ngrikjë! I thot atireve kji-vertari:se që të kekjë ka bër Ai? E ata më shumë po lurijën tue thënë:le t've ngrikjë. E të parit Pilati se ng'e ndihëj e se po bënej trazim,mot- tsa ujë e lajti duart përpara gjindes tue thënë: U jam pa faj te gjaku i kë-

tij të Dërejti:ka t'e vërreni ju.

E gjithë populli ju përgjekjë e i tha:gjaku i'tij mbi ne e mbi bijët t'anë. Ahierna i lëshoi atire Barabën; e Iisuin,posa që bë t'e dërsëlløjën,ja dha te duart sa t'ishë vënë ngrikjë.

Ahierna ushtarët e kjivertarit si e muartin Iisuin e e prun te pretorii, u mbëjodhën gjithë shokët nd'anëzë atij. E posa e dëshën, i vunë ngrahë një mëndil të kukjë e pleksurë një kurorë glëmbash ja vun mbi krie e një kallëm te dore e dërejtë e 'tija.

E tue pushtijtur mbi Atë,i mirriën kallmin e ja kërsisiën te kriet. E posa që e patën kjeshuar,i ndsuatën atë mandil , e veshën me të veshurat e 'tija e e kjellën t'e vëjën ngrikjë.

E si ish'e diliën , gjetën një njeri kjiriné,për emër Simon:këtë e shtrënguan të nglakoj krikjien e 'Tij.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

A n t i f o n a e 13.

Mbledhia e Judhenjëvet i lipi

Pilatit të të vëj ngrikjë, o i Madhi
in'Zot. Po posa ngë gjetën faj tek Ti,
liruan atë që kish'të përgjegjej për
disa faje, Barabbën e Tij të Dëréjti n
të dënuan tue trazhguar përgjegjës
e kësaj vrasie. Po Ti, o i Madh'in'Zot,
jipi atire të ndëlgojën se mejtuan ko-
tësira kundra Teje.

*Ον πάντα φρίσσει...

Atij përpara t'çilit gjithë kriesa
trëmbet e dridhet, Atij që çëdò gluhë
lëvdòn, Krishtit, Fukjia e Perëndis e
Dieja, priftrat i dhanë shplaka e i
dhanë të pij tamëth. E Ai deshi të du-
roj gjithkujshë sa t'na shpëtoj me gja-
kun e 'tij nga mëkatët t'ona, pse na do
mirë.

dhoksa... kje nin ... ΘΕΟΤΟΜΕ Η ΤΕΚ... *Hxos πλ. β*

O Mëma e t'in'Zoti, që tue marrë Fia-
lën, pa na ndëlguar si, linde Krionjë-
sin vet, lutu të shpëtonjë shpirtrat
t'anë.

ORTHROS I TË PRËMPTIES

A n t i f o n a e 14.

Κύριε, ὁ τὸν ληστὴν...

O i Madh'in'Zot, more për shok-dhromi
kusarin me duart të liejtura me gjak.
Vën-na bashkë me atë se Ti je i mirë
e na do mirë.

Μικρὰν φωνὴν ...

Ndsori një zë të vogël, po e madhe
kle besa e 'tij. Në një çast u shpë-
tua e i pari sbilli derën e hiri në
Parrais. O Ti që prite mirë pendimin
e 'tij, paçe lëvdì!

δόξα... καὶ νῦν. Χαῖρε ἡ ... *Hxos πλ. β*

Gëzou, o Ti që me anën e Ëngjellit
prite mirë harën e jetës.

Gëzou Ti që linde Bëresin e të Zotin
t'ënt.

Gëzou Ti që kleve bër e mirë t'bëne-
she Mëma e Krishtit Perëndi.